

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 18. októbra 2023 *

„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh s etylénom – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Koordinácia týkajúca sa určitej zložky kúpnej ceny – Konanie o urovnaní – Pokuta – Úprava základnej sumy pokuty – Bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút – Opakované porušovanie – Bod 28 usmernení k metóde stanovovania pokút – Neobmedzená právomoc – Protinávrh na zvýšenie pokuty“

Vo veci T-590/20,

Clariant AG, so sídlom v Muttenzi (Švajčiarsko),

Clariant International AG, so sídlom v Muttenzi,

v zastúpení: F. Montag a M. Dreher, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: A. Boitos, I. Rogalski a J. Szczodrowski, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

na poradách v zložení: predseda M. van der Woude, sudcovia G. De Baere (spravodajca), G. Steinfatt, K. Kecsmár a S. Kingston,

tajomník: I. Kurme, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 24. novembra 2022,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyne spoločnosť Clariant AG a spoločnosť Clariant International AG v prvom rade domáhajú čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie C(2020) 4817 final zo 14. júla 2020 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ (AT.40410 – Etylén) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) a subsidiárne zníženia výšky pokuty, ktorá im bola v uvedenom rozhodnutí uložená „spoločne a nerozdielne“. Európska komisia sa v rámci protinávru domáha zvýšenia uvedenej pokuty.

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. Správne konanie

- 2 Dňa 29. júna 2016 jeden zo štyroch podnikov, ktoré sa zúčastnili na tajných kontaktoch súvisiacich s nákupmi etylénu, požiadal o oslobodenie od pokút na základe oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17, ďalej len „oznámenie o spolupráci“).
- 3 V období od 23. mája do 3. júla 2017 tri ďalšie podniky, ktoré sa zúčastnili na týchto tajných kontaktoch, tiež požiadali o oslobodenie od pokút alebo subsidiárne o možnosť zníženia pokuty na základe oznámenia o spolupráci.
- 4 Dňa 10. júla 2018 Komisia začala konanie podľa článku 11 ods. 6 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) proti štyrom podnikom, voči ktorým sa vedie konanie (ďalej spoločne len „účastníci kartelu“), s cieľom začať rozhovory o urovnaní v súlade s oznámením Komisie o vedení konania o urovnaní s cieľom prijať rozhodnutia podľa článku 7 a článku 23 nariadenia č. 1/2003 v prípadoch kartelov (Ú. v. EÚ C 167, 2008, s. 1, ďalej len „oznámenie o urovnaní“).
- 5 Listom z 23. júla 2018 žalobkyne potvrdili Komisii svoju vôľu začať rozhovory o urovnaní.
- 6 Počas týchto rozhovorov Komisia informovala žalobkyne o výhradách, ktoré voči nim zamýšľala vzniesť, a sprístupnila im kľúčové dôkazy zo spisu, o ktoré sa opierala pri preukazovaní týchto výhrad. Oznámila im tiež odhad rozpätia pokuty, ktorú im zamýšľala uložiť.
- 7 Dňa 20. novembra 2019 žalobkyne predložili svoj návrh na urovanie v súlade s článkom 10a ods. 2 tretím pododsekom nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), v ktorom uznali svoju „spoločnú a nerozdielnú“ zodpovednosť za svoju účasť na porušení. Uviedli tiež maximálnu výšku pokuty, ktorú akceptujú v rámci konania o urovnaní, a to 159 663 000 eur.
- 8 Dňa 7. februára 2020 Komisia prijala oznámenie o výhradách. Dňa 24. februára 2020 žalobkyne potvrdili, že toto oznámenie náležite zodpovedá ich návrhu na urovanie a že sú naďalej plne odhodlané pokračovať v konaní o urovnaní.

B. Napadnuté rozhodnutie

9 Dňa 14. júla 2020 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie.

1. Opis porušenia

- 10 Komisia konštatovala, že žalobkyne sa zúčastnili na jedinom a pokračujúcom porušení, ktoré spočívalo vo výmene citlivých obchodných informácií a informácií o cenách a v stanovovaní určitej zložky ceny v súvislosti s nákupmi etylénu na belgickom, nemeckom, francúzskom a holandskom území v období od 26. decembra 2011 do 29. marca 2017 [článok 1 písm. c) napadnutého rozhodnutia].
- 11 Vytykané správanie sa týkalo nákupu etylénu na voľnom trhu, s výnimkou etylénu vyrábaného na vlastnú spotrebu, t. j. etylénu vyrobeného a používaného samotnými výrobcami.
- 12 Etylén sa vo všeobecnosti nakupoval na základe dlhodobých dohôd o dodávkach. S cieľom zohľadniť riziko kolísania nákupných cien etylénu, tieto dohody o dodávkach často odkazovali na mesačnú zmluvnú cenu (ďalej len „MZC“). Aby bolo možné zaviesť MZC na nasledujúci mesiac, bolo potrebné uzavrieť dve samostatné, ale totožné dvojstranné dohody, ktoré sú tiež známe ako „urovnania“ medzi dvoma rôznymi dvojicami dodávateľov a kupujúcich. Po uzavretí prvého urovnania mohli zmluvné strany oznámiť svoju dohodu súkromnej a nezávislej spravodajskej agentúre, ktorá toto prvé urovanie zverejnila na trhu. Po tom, čo sa iná dvojica dodávateľov a kupujúcich dohodla na urovaní v rovnakej cene, spravodajské agentúry túto cenu uverejnili ako MZC na nasledujúci mesiac.
- 13 Komisia zdôraznila, že MZC nie je čistou cenou, ale je variabilnou súčasťou vzorcov pre stanovenie ceny používaných v niektorých zmluvách o dodávkach. MZC teda priamo ovplyvňovala skutočnú kúpnu cenu etylénu, ktorá bola dohodnutá v rámci týchto zmlúv o dodávkach a v rámci určitých transakcií na spotovom trhu.
- 14 Komisia sa domnievala, že účastníci kartelu koordinovali svoje správanie na trhu prostredníctvom dvojstranných kontaktov týkajúcich sa MZC, pričom sa dohodli jednak na cieľových cenách, ktoré zamýšľali uplatniť pri rokovaní o MZC s predajcami etylénu, a jednak na konečných MZC, ktoré chceli dosiahnuť a ktoré vychádzali zo spoločného posúdenia faktorov ovplyvňujúcich stanovovanie cien a verejne prístupných analýz. Uvedení účastníci sa dohodli aj na svojich budúcich pozíciách pri rokovaní s predajcami etylénu. Napokon si vymieňali informácie o trendoch na trhu.
- 15 Cieľom predmetného správania bolo ovplyvniť rokovania o MZC, aby sa dosiahla čo najnižšia možná kúpna cena v rámci konaní o urovaní s predajcami etylénu.
- 16 Komisia dospela k záveru, že predmetné správanie malo znaky dohody alebo zosúladeného postupu v zmysle článku 101 ZFEÚ, ktorých cieľom bolo obmedziť hospodársku súťaž na trhu nákupov etylénu. Nebolo teda potrebné skúmať účinky tohto správania na tento trh ani overiť, či sa účastníkom kartelu napokon podarilo získať požadovanú MZC.
- 17 Pokiaľ ide o účasť žalobkyň na porušení, Komisia na jednej strane uviedla, že druhá žalobkyňa, Clariant International, bez výhrad uznala svoju zodpovednosť za svoju priamu účasť na porušení, ktorého sa dopustila v období od 26. decembra 2011 do 29. marca 2017, a na druhej strane, že prvá žalobkyňa, Clariant, bez výhrad uznala svoju „spoločnú a nerozdielnu“ zodpovednosť za účasť

svojej dcérskej spoločnosti, ktorú má v 100 % vlastníctve, na porušení, ktorého sa dopustila v období od 26. decembra 2011 do 29. marca 2017. Dospela teda k záveru, že druhá žalobkyňa ako priama účastníčka na porušení a prvá žalobkyňa ako materská spoločnosť druhej žalobkyne nesú „spoločnú a nerozdielnú“ zodpovednosť za toto porušenie v dotknutom období.

2. Výpočet výšky pokuty uloženej žalobkyniam

- 18 Žalobkyniam bola „spoločne a nerozdielne“ uložená pokuta vo výške 155 769 000 eur [článok 2 písm. c) napadnutého rozhodnutia].
- 19 V tejto súvislosti Komisia po prvé na účely výpočtu základnej sumy pokuty zohľadnila hodnotu nákupov etylénu nadobudnutého počas obdobia zahŕňajúceho celý posledný rok účasti žalobkýň na porušení, teda rok 2016.
- 20 Podľa Komisie nebolo vhodné použiť ako východiskový bod pre výpočet základnej sumy pokuty hodnotu predajov výrobkov na nadväzujúcom trhu, keďže porušenie sa týkalo kartelu v oblasti nákupov a všetci účastníci nepôsobili na tom istom nadväzujúcom trhu resp. na tých istých nadväzujúcich trhoch.
- 21 Komisia sa okrem toho domnievala, že je potrebné zohľadniť len hodnotu nákupov uskutočnených na základe dohôd o dodávkach etylénu s použitím cenového vzorca založeného na MZC a ďalej hodnotu nákupov uskutočnených na spotovom trhu s etylénom na základe MZC.
- 22 Po druhé pri stanovení základnej sumy pokuty Komisia zohľadnila závažnosť porušenia a dĺžku jeho trvania, ako aj potrebu zabezpečiť odstrašujúci účinok.
- 23 Vzhľadom na to, že porušenie spočívalo v horizontálnom stanovovaní cien, ktoré svojou povahou patrí medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže, Komisia najprv stanovila koeficient závažnosti na 15 %.
- 24 Komisia ďalej zohľadnila skutočnosť, že žalobkyne sa zúčastnili na porušení od 26. decembra 2011 do 29. marca 2017, teda v trvaní 1 921 dní, čo zodpovedalo násobnému koeficientu 5,25 z dôvodu dĺžky trvania porušenia.
- 25 Napokon Komisia stanovila dodatočnú sumu vo výške 15 % na zabezpečenie odstrašujúceho účinku vzhľadom na závažnosť porušenia.
- 26 Po tretie Komisia vykonala úpravy základnej sumy pokuty.
- 27 Komisia podľa bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2; ďalej len „usmernenia k metóde stanovovania pokút“) zvýšila základnú sumu pokuty o 50 % z dôvodu, že žalobkyne sa už dopustili podobného porušenia článku 101 ZFEÚ. Komisia v tejto súvislosti odkázala na svoje rozhodnutie K(2004) 4876 v konečnom znení z 19. januára 2005, týkajúce sa konania podľa článku [101 ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (COMP/E-1/37.773 – AMCA) (ďalej len „rozhodnutie MCAA“), ktorým bola prvej žalobkyňi a jej dcérskej spoločnosti Clariant GmbH pripísaná zodpovednosť za kartel na trhu s kyselinou monochlóroctovou (ďalej len „kartel MCAA“).
- 28 Komisia sa tiež domnievala, že neexistujú poľahčujúce okolnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie základnej sumy pokuty.

- 29 Okrem toho Komisia v súlade s bodom 37 usmernení k metóde stanovovania pokút zvýšila základnú sumu pokuty o 10 % s cieľom zohľadniť osobitosti prejednávanej veci a potrebu dosiahnuť takú výšku pokuty, ktorá bude mať dostatočne odstrašujúci účinok.
- 30 Po štvrté Komisia zabezpečila, aby pokuta nepresiahla 10 % celkového obratu žalobkyní v roku 2019 v súlade s článkom 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003.
- 31 Po piate Komisia ešte znížila pokutu z dôvodu zhovievavosti. Žalobkyniam tak bolo priznané zníženie o 30 % na základe oznámenia o spolupráci.
- 32 Po šieste výška pokuty bola znížená o 10 % s cieľom odmeniť žalobkyne za ich spoluprácu v rámci konania o urovnaní.

II. Návrhy účastníkov konania

- 33 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil článok 2 písm. c) napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje uloženie pokuty vo výške presahujúcej 94 405 800 eur,
 - subsidiárne znížil pokutu, ktorá im bola uložená podľa článku 2 písm. c) uvedeného rozhodnutia, na primeranú sumu,
 - zamietol návrh Komisie na zvýšenie pokuty, ktorá im bola uložená, na 181 731 000 eur,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 34 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - stanovil výšku pokuty uloženej žalobkyniam v článku 2 písm. c) napadnutého rozhodnutia na 181 731 000 eur,
 - uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

A. O návrhoch na zrušenie a zníženie výšky pokuty

- 35 Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody, z ktorých prvé dva sú uvedené na podporu návrhu na zrušenie a tretí na podporu návrhu na zníženie výšky pokuty. V prvom žalobnom dôvode tvrdia, že Komisia nesprávne zvýšila základnú sumu pokuty na základe bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút. V druhom žalobnom dôvode uvádzajú, že Komisia nesprávne zvýšila základnú sumu pokuty na základe bodu 37 uvedených usmernení. Tretí žalobný dôvod je založený na neprimeranosti výšky pokuty vo vzťahu k závažnosti spáchaného porušenia.

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nesprávne zvýšila základnú sumu pokuty na základe bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút

- 36 Na úvod treba pripomenúť, že z bodov 107 až 113 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pokuta bola žalobkyniam uložená podľa článku 23 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003 v súlade s článkom 10a ods. 3 nariadenia č. 773/2004.
- 37 V článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 sa uvádza, že pri stanovení výšky pokuty sa okrem závažnosti porušenia zohľadní aj doba jeho trvania.
- 38 V tejto súvislosti patrí prípadné opakované porušovanie medzi skutočnosťami, ktoré sa musia vziať do úvahy pri posudzovaní závažnosti dotknutého porušenia (rozsudky zo 17. júna 2010, Lafarge/Komisia, C-413/08 P, EU:C:2010:346, bod 63, a z 12. decembra 2014, Eni/Komisia, T-558/08, EU:T:2014:1080, bod 276; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 91).
- 39 Príťažujúca okolnosť spočívajúca v opakovanom porušovaní je definovaná v bode 28 prvej zarážke usmernení k metóde stanovovania pokút tak, že podnik pokračuje v rovnakom alebo podobnom porušení alebo ho opakuje aj po tom, čo Komisia alebo vnútroštátny orgán na ochranu hospodárskej súťaže konštatovali, že dotknutý podnik porušil ustanovenia článku 101 ZFEÚ alebo článku 102 ZFEÚ. Základná suma pokuty sa v takom prípade môže zvýšiť až o 100 % za každé konštatované porušenie.
- 40 Prvý žalobný dôvod sa skladá z troch častí, z ktorých prvá je založená na porušení článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a zásad proporcionality a riadnej správy vecí verejných v rozsahu, v akom Komisia porušila svoju povinnosť posúdenia, druhá na porušení článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a zásady proporcionality tým, že Komisia nesprávne určila, že sa žalobkyne dopustili opakovaných porušovaní, a tretia na porušení povinnosti odôvodnenia.

a) O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia neuplatnila svoju voľnú úvahu

- 41 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že dostatočne nezohľadnila osobitné okolnosti, ktoré viedli ku konštatovaniu porušenia v rámci kartelu MCAA. Komisia sa v odôvodnení 138 napadnutého rozhodnutia obmedzila na konštatovanie, že okolnosti, ktoré odôvodňovali neuloženie pokuty v rámci uvedeného kartelu, neboli v prejednávanej veci relevantné.
- 42 Žalobkyne zdôrazňujú viacero okolností, ktoré mala Komisia preskúmať. Tvrdia, že rozhodnutie týkajúce sa kartelu MCAA bolo určené prvej žalobkyni na základe jej zodpovednosti ako materskej spoločnosti. Uvedený kartel bol zavedený najmä spoločnosťou, ktorú následne odkúpila prvá žalobkyňa. Pri tomto odkúpení tento kartel existoval už najmenej štrnásť rokov. Okrem toho sa dvaja zamestnanci vyššie uvedenej spoločnosti, ktorá bola odkúpená prvou žalobkyňou, ktorí boli zodpovední za činnosti dotknuté uvedeným kartelom, na ňom naďalej tajne zúčastňovali a žiadna iná osoba patriaca k prvej žalobkyni sa na ňom nezúčastnila. Prvá žalobkyňa odhalila predmetný kartel prostredníctvom interných opatrení na dodržiavanie pravidiel a oznámila ho, na základe čoho jej Komisia priznala úplné oslobodenie od pokút. Pokiaľ ide o porušenie dotknuté v prejednávanej veci, mal sa na ňom samostatne zúčastniť iba jeden zamestnanec bez toho, aby o tom vedeli ostatní zamestnanci alebo vedúci pracovníci žalobkyň. Táto osoba však nebola

- v čase sporných postupov uplatňovaných na trhu s kyselinou monochlóroctovou zamestnaná prvou žalobkyňou a konala napriek opatreniam prijatým prvou žalobkyňou v oblasti dodržiavania pravidiel.
- 43 Žalobkyne okrem toho tvrdia, že Komisia porušila zásadu proporcionality, keď stanovila úroveň zvýšenia pokuty. Vzhľadom na to, že v bode 28 usmernení k metóde stanovovania pokút sa v tejto súvislosti stanovuje rozpätie zvýšenia medzi 0 a 100 %, Komisia mala na základe zásady proporcionality povinnosť posúdiť, kde sa v tomto rozmedzí nachádza závažnosť opakovaného porušenia. Podľa žalobkýň však napadnuté rozhodnutie nevysvetľuje dôvod, pre ktorý závažnosť opakovaného porušenia odôvodňovala zvýšenie o 50 %.
- 44 Žalobkyne sa domnievajú, že Komisia použila rovnaké kritériá na odôvodnenie konštatovania, že dochádzalo k opakovanému porušeniu, ako aj na odôvodnenie voľby úrovne zvýšenia, hoci ide o odlišné aspekty, ktoré si vyžadujú samostatné posúdenie. Kritériá uplatnené Komisiou sú okrem toho spoločné pre všetky prípady opakovaného porušovania a nemožno sa na ne odvolávať na odôvodnenie osobitného zvýšenia v prípade daného opakovaného porušovania.
- 45 Z rozhodovacej praxe Komisie navyše vyplýva, že pri stanovení zvýšenia pokuty z dôvodu opakovaného porušovania sa jednak ako jediný faktor zohľadňuje počet predchádzajúcich porušení a jednak sa nezohľadňuje dolná polovica rozpätia zvýšenia. Komisia tak porušila svoju povinnosť uložiť primeranú sankciu, ktorá odráža závažnosť konkrétneho porušenia.
- 46 Komisia tým, že nezohľadnila prvú polovicu rozpätia zvýšenia pokút stanoveného v bode 28 usmernení k metóde stanovovania pokút a tým, že na všetky prípady prvého opakovaného porušovania uplatnila rovnaké všeobecné zvýšenie o 50 %, porušila zásady rovnosti zaobchádzania, ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty.
- 47 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.
- 48 Treba pripomenúť, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy pri výbere okolností, ktoré zohľadní na účely určenia výšky pokút, akými sú najmä osobitné okolnosti veci, jej kontext a odstrašujúci účinok pokút, a to bez toho, aby bolo potrebné odkazovať na záväzný alebo vyčerpávajúci zoznam kritérií, ktoré by sa povinne museli zohľadňovať. Zistenie a posúdenie osobitných charakteristík opakovaného porušovania sú súčasťou uvedenej právomoci Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. februára 2007, *Groupe Danone/Komisia*, C-3/06 P, EU:C:2007:88, body 37 a 38, a z 29. septembra 2021, *Nec/Komisia*, T-341/18, EU:T:2021:634, body 103 a 104).
- 49 Zohľadnenie opakovaného porušovania má teda podnietiť podniky, ktoré prejavili sklon k porušovaniu pravidiel hospodárskej súťaže, aby zmenili svoje správanie. Komisia preto môže v každom prípade zohľadniť indície, ktoré potvrdzujú takýto sklon, vrátane napríklad času, ktorý uplynul medzi predmetnými porušeniami (rozsudky zo 7. júna 2011, *Arkema France a i./Komisia*, T-217/06, EU:T:2011:251, bod 294, a z 29. septembra 2021, *Nec/Komisia*, T-341/18, EU:T:2021:634, body 77 a 104).
- 50 Pokiaľ ide o primeranosť zvýšenia pokuty z dôvodu opakovaného porušovania, treba pripomenúť, že Všeobecný súd môže byť vedený k tomu, aby overil, či Komisia dodržala zásadu proporcionality, keď z dôvodu opakovaného porušovania zvýšila uloženú pokutu, a najmä či takéto zvýšenie bolo nevyhnutné z hľadiska času, ktorý uplynul medzi dotknutým porušením

- a predchádzajúcim porušením pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudky zo 17. júna 2010, Lafarge/Komisia, C-413/08 P, EU:C:2010:346, bod 70, a z 29. septembra 2021, Nec/Komisia, T-341/18, EU:T:2021:634, bod 117).
- 51 V prejednávanej veci Komisia uložila žalobkyniam zvýšenie sumy pokuty z dôvodu opakovaného porušovania o 50 %. Konštatovala, že v čase, keď došlo k predmetnému porušeniu, bola prvá žalobkyňa už uznaná za zodpovednú za protisúťažné správanie v rozhodnutí týkajúcom sa kartelu MCAA.
- 52 Konkrétne v odôvodnení 138 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla skutočnosti, ktoré zohľadnila pri svojom posúdení existencie opakovaného porušovania. Uviedla, že:
- správanie vytýkané v prejednávanej veci začalo, pokiaľ ide o žalobkyne, 26. decembra 2011, teda po prijatí rozhodnutia týkajúceho sa kartelu MCAA 19. januára 2005,
 - medzi prijatím uvedeného rozhodnutia a začatím správania vytýkaného v prejednávanej veci uplynulo obmedzené obdobie,
 - obe porušenia treba považovať za „podobné“ v zmysle bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút, keďže obe predstavujú porušenie článku 101 ZFEÚ,
 - prvá žalobkyňa je materskou spoločnosťou spoločnosti Clariant GmbH, ktorá sa priamo zúčastnila na porušení a počas doby trvania porušenia s ňou tvorila jediný podnik; treba zohľadniť konania podniku v minulosti, a nie iba konania spoločnosti Clariant GmbH,
 - osobitné okolnosti porušenia zisteného v tomto rozhodnutí, ktoré odôvodňovali oslobodenie žalobkýň od pokuty, nie sú relevantné na preskúmanie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže žalobkýňami po prijatí predmetného rozhodnutia.
- 53 Z tohto odôvodnenia vyplýva, že Komisia pri výkone svojej voľnej úvahy identifikovala indície, ktoré jej umožnili posúdiť opakované porušovanie zo strany žalobkýň.
- 54 Komisia predovšetkým zohľadnila skutočnosť, že prvá žalobkyňa sa dopustila dvoch porušení zakladajúcich porušenie článku 101 ZFEÚ, medzi ktorými uplynul relatívne krátky čas, čo postačuje na preukázanie sklonu k porušovaniu pravidiel hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. februára 2007, Groupe Danone/Komisia, C-3/06 P, EU:C:2007:88, bod 40).
- 55 Pokiaľ ide o voľbu úrovne zvýšenia, žalobkyne nesprávne tvrdia, že Komisia nemohla odôvodniť voľbu tejto úrovne na základe rovnakých skutočností, ako sú tie, ktoré boli uvedené na účely posúdenia existencie opakovaného porušovania. Pri voľbe úrovne zvýšenia z dôvodu opakovaného porušovania musí totiž Komisia v súlade s judikatúrou citovanou v bode 50 vyššie posúdiť indície, ktoré umožňujú charakterizovať takéto opakované porušovanie, a najmä čas, ktorý uplynul medzi predmetným porušením a predchádzajúcim porušením pravidiel hospodárskej súťaže.
- 56 Komisia môže na účely analýzy opakovaného porušovania a voľby úrovne zvýšenia zohľadniť aj iné indície, preto takéto zohľadnenie patrí v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 48 až 50 vyššie do jej voľnej úvahy. Komisia teda tým, že sa v prejednávanej veci domnievala, že osobitné okolnosti porušenia, ktoré je predmetom rozhodnutia týkajúceho sa kartelu MCAA, na ktoré poukázali žalobkyne, neboli relevantné, uplatnila svoju voľnú úvahu.

- 57 Žalobkyne sa okrem toho nemôžu účinne odvolávať na skutočnosť, že Komisia nestanovila úroveň zvýšenia o 50 % na základe osobitnej závažnosti porušenia. Komisia totiž zohľadnila práve krátky čas, ktorý uplynul medzi prijatím rozhodnutia týkajúceho sa kartelu MCAA a začatím správania vytýkaného v prejednávanej veci. Posúdenie času, ktorý uplynul medzi konštatovaním predchádzajúceho porušenia a novým porušením, pritom závisí od situácie v prejednávanej veci, takže táto indícia umožňuje Komisii analyzovať osobitnú závažnosť opakovaného porušovania v každom konkrétnom prípade.
- 58 V rozsahu, v akom žalobkyne tvrdia, že odôvodnenie 138 napadnutého rozhodnutia neobsahuje jednoznačné úvahy odôvodňujúce, prečo Komisia považovala určité okolnosti týkajúce sa porušenia spáchaného v rámci kartelu MCAA za irelevantné, treba konštatovať – podobne ako to urobila Komisia –, že cieľom tohto tvrdenia je poukázať na nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Bude teda analyzované v rámci tretej časti prvého žalobného dôvodu.
- 59 Žalobkyne ďalej v podstate tvrdia, že Komisia porušuje zásady proporcionality, rovnosti zaobchádzania, legitímnej dôvery a právnej istoty, keďže z jej rozhodovacej praxe týkajúcej sa opakovaného porušovania vyplýva, že zohľadňuje len počet predchádzajúcich porušení a vo všetkých prípadoch prvého opakovaného porušovania ukladá úroveň zvýšenia o 50 % bez toho, aby zohľadnila prvú polovicu rozpätia zvýšenia stanoveného v bode 28 usmernení k metóde stanovovania pokút. Prístup Komisie neumožňuje posúdiť osobitnú závažnosť porušenia v každom jednotlivom prípade.
- 60 Treba však konštatovať, že táto argumentácia sa opiera o analýzu rozhodovacej praxe Komisie. Súdny dvor však opakovane rozhodol, že skoršia rozhodovacia prax Komisie neslúži ako právny rámec pre pokuty v oblasti hospodárskej súťaže a že rozhodnutia v iných veciach majú, pokiaľ ide o existenciu diskriminácie, výlučne orientačný charakter (rozsudok z 26. januára 2017, Zucchetti Rubinetteria/Komisia, C-618/13 P, EU:C:2017:48, bod 38).
- 61 V každom prípade sa po prvé konštatovalo, že hoci zohľadnenie iných indícií nie je vylúčené, čas, ktorý uplynul medzi dvoma rovnakými alebo podobnými porušeniami, umožňuje Komisii posúdiť, či sa podnik v danom prípade dopustil opakovaného porušovania a určiť tak v súlade so zásadou proporcionality príslušnú úroveň zvýšenia.
- 62 Pokiaľ ide po druhé o zásadu rovnosti zaobchádzania, treba pripomenúť, že táto zásada vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok z 24. septembra 2020, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi/Komisia, C-601/18 P, EU:C:2020:751, bod 101 a citovanú judikatúru). Vzhľadom na to, že žalobkyne tvrdia, že došlo k porušeniu uvedenej zásady, je dôležité, aby spresnili a preukázali, ktorá situácia je porovnateľná s inou situáciou, s ktorou sa zaobchádzalo inak, alebo ktorá situácia je odlišná od inej, s ktorou sa zaobchádzalo rovnako [rozsudok z 12. apríla 2013, Du Pont de Nemours (France) a i./Komisia, T-31/07, neuvverejnený, EU:T:2013:167, bod 311; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 28. mája 2020, Agrochem-Maks/Komisia, T-574/18, EU:T:2020:226, bod 105 (neuvverejnený)]. Žalobkyne však odkazujú na rozhodnutia Komisie bez toho, aby vysvetlili, či okolnosti, ktoré nastali v týchto veciach boli podobné alebo odlišné od okolností prejednávanej veci.
- 63 Pokiaľ ide po tretie o porušenie zásad legitímnej dôvery a právnej istoty, stačí uviesť, že tieto tvrdenia nie sú podložené.

64 Vzhľadom na vyššie uvedené treba uviesť, že Komisia uplatnila svoju voľnú úvahu, keď konštatovala, že dochádzalo k opakovanému porušovaniu, a rozhodla zvýšiť základnú sumu pokuty o 50 %. V rámci tohto postupu okrem toho neporušila zásady proporcionality, rovnosti zaobchádzania, legitímnej dôvery a právnej istoty.

65 Prvú časť prvého žalobného dôvodu treba teda zamietnuť.

b) O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nesprávnej kvalifikácii, že sa žalobkyne dopustili opakovaného porušovania

66 Žalobkyne tvrdia, že posúdenie Komisie týkajúce sa existencie opakovaného porušovania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, a v tejto súvislosti v podstate uvádzajú štyri výhrady, ktoré Komisia spochybňuje.

1) O prvej výhrade týkajúcej sa neexistencie podobnosti medzi porušením spáchaným v rámci kartelu MCAA a porušením posudzovaným v prejednávanej veci

67 Žalobkyne tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala, že porušenie spáchané v rámci kartelu MCAA a porušenie, o ktoré ide v prejednávanej veci, predstavujú rovnaké alebo podobné porušenia v zmysle bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút.

68 Podľa žalobkýň mala Komisia vykonať podrobné porovnanie oboch predmetných porušení, ktorých povaha a charakteristické znaky sa výrazne líšili. Kartel MCAA bol kartelom v oblasti predaja, ktorého cieľom bolo vykonať zvýšenie predajných cien na naviazujúcom trhu prostredníctvom zosúladených oznámení o konečnej predajnej cene. Hlavným cieľom uvedeného kartelu bolo zachovať podiely účastníkov na trhu prostredníctvom systému rozdelenia objemov a zákazníkov, doplneného o kompenzačný mechanizmus, ktorý mal zabezpečiť, aby sa v praxi dodržiavali dohodnuté objemové kvóty. Výmena informácií o predajných cenách bola vo vzťahu k hlavnému cieľu tohto kartelu vedľajším cieľom.

69 Naproti tomu kartel, o ktorý ide v prejednávanej veci, sa týka nákupu suroviny na predchádzajúcom trhu. Na rozdiel od kartelu MCAA bol nákup etylénu predmetom rokovania na voľnom trhu, počas ktorého si predávajúci mohli vybrať spomedzi veľkého počtu kupujúcich. Vytýkané správanie nezahŕňalo nijaký prvok rozdelenia trhu alebo zákazníkov a účastníci kartelu nemali nijaký kontakt, pokiaľ ide o ich príslušné predajné činnosti na naviazujúcom trhu. Protiprávne správanie, o ktoré ide v prejednávanej veci, okrem toho vyplývalo z jedinečných okolností, ktoré sa líšia od okolností, ktoré nastali v rámci kartelu MCAA. Toto správanie napríklad vyplývalo zo zákonnej spolupráce pri nákupe, ktorá existovala medzi tromi uvedenými účastníkmi v dôsledku štrukturálnych a zmluvných väzieb.

70 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že obe dotknuté porušenia, za ktoré niesli zodpovednosť prvá žalobkyňa a jej dcérske spoločnosti, predstavujú porušenia článku 101 ZFEÚ, takže ich treba považovať za podobné v zmysle bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút.

- 71 Toto posúdenie nie je nesprávne. Podľa judikatúry sa totiž porušenia považujú za podobné alebo rovnakého druhu na účely konštatovania, že došlo k opakovanému porušovaniu, pokiaľ spočívajú v porušení článku 101 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 2007, BASF a UCB/Komisia, T-101/05 a T-111/05, EU:T:2007:380, bod 64, a z 30. septembra 2009, Hoechst/Komisia, T-161/05, EU:T:2009:366, bod 147).
- 72 Je pravda, že porušenie, ku ktorému došlo v rámci kartelu MCAA, spočívalo v karteli v oblasti predajov, ktorého cieľom bolo dosiahnuť zvýšenie predajných cien na nadväzujúcom trhu, zatiaľ čo porušenie, o ktoré ide v prejednávanej veci, spočívalo v karteli v oblasti nákupov, ktorého cieľom bolo dosiahnuť nízku úroveň nákupnej ceny suroviny, a to etylénu. Stačí však konštatovať, že v oboch prípadoch sa prvá žalobkyňa a jej dcérske spoločnosti zúčastnili na karteli zakázanom článkom 101 ZFEÚ.
- 73 Ako navyše tvrdí Komisia, obe predmetné porušenia mali spoločné charakteristické znaky. Vo výroku rozhodnutia týkajúceho sa kartelu MCAA sa totiž uvádza, že prvej žalobkyni sa pripisuje zodpovednosť za porušenie článku 101 ZFEÚ najmä preto, že koordinovaným spôsobom zvýšila ceny a vymieňala si informácie o objemoch predaja a cenách. Vo výroku napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že žalobkyne porušili článok 101 ZFEÚ tým, že sa zúčastnili na porušení, ktoré spočívalo najmä v určení určitej zložky ceny a vo výmene citlivých obchodných informácií týkajúcich sa stanovovania cien. Z tohto posledného uvedeného rozhodnutia tiež vyplýva, že cieľom protiprávneho konania bolo ovplyvniť rokovania o urovnaniach v súvislosti s MZC na účely dosiahnutia čo najnižšej nákupnej ceny etylénu. Z toho vyplýva, že postupy spočívajúce v stanovovaní cien alebo určitej zložky cien koordinovaným spôsobom a vo výmene informácií o cenách možno nájsť v dvoch karteloch, na ktorých sa zúčastnila prvá žalobkyňa a jej dcérske spoločnosti.
- 74 Navyše vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 71 vyššie skutočnosť, že správanie vytýkané v prejednávanej veci vyplývalo z jedinečných okolností a najmä zo zákonnej spolupráce medzi niektorými účastníkmi, je na posúdenie toho, či dochádzalo k opakovaniu podobných porušení, irelevantná.
- 75 Komisia sa preto nedopustila pochybenia, keď konštatovala, že dochádzalo k opakovaniu podobného porušenia v zmysle bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút.

2) O druhej výhrade týkajúcej sa časového úseku, ktorý uplynul medzi spáchaním oboch porušení

- 76 Žalobkyne sa domnievajú, že východiskovým bodom na určenie času, ktorý uplynul medzi porušením dotknutým v prejednávanej veci a predchádzajúcim porušením, je okamih, keď Clariant GmbH aktívne a z vlastnej iniciatívy ukončila porušenie spáchané v rámci kartelu MCAA a požiadala o zhovievavosť. Podľa tejto logiky uplynulo medzi oboma porušeniami viac ako dvanásť rokov, takže žalobkyne neprejavili osobitnú tendenciu porušovať pravidlá hospodárskej súťaže.
- 77 Z rozsudku zo 17. júna 2010, Lafarge/Komisia (C-413/08 P, EU:C:2010:346), najmä vyplýva, že Komisia musí zohľadniť okamih skutočného porušenia ako východiskový bod na určenie času, ktorý uplynul medzi oboma porušeniami, a nie okamih, keď bolo po prvýkrát konštatované porušenie. V záujme spravodlivosti a proporcionality by sa nemalo prihliadať k dĺžke správneho konania týkajúceho sa predchádzajúceho porušenia.

- 78 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že protiprávne správanie žalobkýň začalo 26. decembra 2011, teda po prijatí rozhodnutia MCAA 19. januára 2005, a že medzi týmito dvoma dátumami tak uplynulo krátke časové obdobie.
- 79 Toto posúdenie nie je nesprávne. Podľa judikatúry citovanej v bode 49 vyššie totiž Komisia môže ako indíciu opakovaného porušovania zohľadniť napríklad čas, ktorý uplynul medzi porušeniami.
- 80 Konkrétne bolo rozhodnuté, že ak medzi dvoma zistenými porušeniami uplynulo menej ako desať rokov, poukazuje to na sklon podniku nevyvodzovať náležité dôsledky z konštatovania, že porušil pravidlá hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. februára 2007, *Groupe Danone/Komisia*, C-3/06 P, EU:C:2007:88, bod 40, a z 29. septembra 2021, *Nec/Komisia*, T-341/18, EU:T:2021:634, bod 105).
- 81 Vzhľadom na to, že správanie žalobkýň, pokiaľ ide o kartel dotknutý v prejednávanej veci, začalo takmer sedem rokov po prijatí rozhodnutia MCAA, Komisia správne konštatovala, že toto dost krátke časové obdobie svedčí o sklone žalobkýň nevyvodiť náležité dôsledky z konštatovania, že sa v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže dopustili porušenia uvedeného v danom rozhodnutí.
- 82 Žalobkyne tvrdia, že východiskovým bodom na určenie času, ktorý uplynul medzi oboma predmetnými porušeniami, musí byť okamih, keď Clariant GmbH aktívne a z vlastnej iniciatívy ukončila porušenie spáchané v rámci kartelu MCAA a požiadala o zhovievavosť, a nie okamih, keď bolo konštatované porušenie v rozhodnutí týkajúcom sa uvedeného kartelu.
- 83 Treba však pripomenúť, že zohľadnenie opakovaného porušovania je odôvodnené potrebou ďalšieho odstrašenia, ako to dokazuje skutočnosť, že konštatovanie prechádzajúceho porušenia nedokázalo zabrániť opakovaniu porušenia. K opakovanému porušovaniu tak nevyhnutne dochádza po konštatovaní a sankcionovaní prvého porušenia, pretože ho možno vysvetliť skutočnosťou, že táto sankcia nebola dostatočne odstrašujúca (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. júla 2008, *BPB/Komisia*, T-53/03, EU:T:2008:254, bod 392, a zo 7. júna 2011, *Arkema France a i./Komisia*, T-217/06, EU:T:2011:251, bod 299).
- 84 Okrem toho zo znenia bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút vyplýva, že opakované porušovanie pozostáva z pokračovania alebo opakovania rovnakého alebo podobného porušenia po tom, čo Komisia alebo vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže „konštatovali“, že dotknutý podnik porušil ustanovenia článku 101 alebo 102 ZFEÚ. Hoci je pravda, že usmernenia nepredstavujú právny základ rozhodnutia, ktorým sa ukladajú pokuty, pretože toto rozhodnutie sa zakladá na nariadení č. 1/2003, všeobecným a abstraktným spôsobom stanovujú metódu, ktorú si Komisia stanovila na účely stanovovania výšky pokút uložených v tomto rozhodnutí, čím zabezpečujú právnu istotu podnikov (pozri rozsudok z 5. októbra 2011, *Romana Tabacchi/Komisia*, T-11/06, EU:T:2011:560, bod 71, a citovanú judikatúru).
- 85 Komisia teda nepochybila, keď ako východiskový bod na posúdenie času, ktorý uplynul od konštatovania prvého porušenia, zohľadnila dátum rozhodnutia MCAA, v ktorom konštatovala, že prvá žalobkyňa a Clariant GmbH sa dopustili porušenia pravidiel hospodárskej súťaže.
- 86 Treba ešte uviesť, že žalobkyne na podporu svojej výhrady vychádzajú z nesprávneho výkladu bodu 70 rozsudku zo 17. júna 2010, *Lafarge/Komisia* (C-413/08 P, EU:C:2010:346). Súdny dvor v tejto súvislosti rozhodol, že súd Únie môže byť vyzvaný, aby „overi[li]“, či Komisia [zásadu proporcionality] dodržala, keď z dôvodu opakovaného porušovania zvýšila uloženú pokutu, a najmä či takéto zvýšenie bolo nevyhnutné z hľadiska času, ktorý uplynul medzi dotknutým

porušením a predchádzajúcim porušením pravidiel hospodárskej súťaže“. Žalobkyne však z výrazu „predchádzajúce porušenie pravidiel hospodárskej súťaže“ nesprávne vyvodzujú záver, že východiskovým bodom na určenie času, ktorý uplynul medzi dvoma porušeniami, je okamih, keď došlo k predchádzajúcemu porušeniu. V bode 86 vyššie uvedeného rozsudku totiž Súdny dvor rozhodol, že „záver [Všeobecného súdu], podľa ktorého na to, aby Komisia mohla vziať opakované porušovanie do úvahy, postačuje, aby bol podnik uznaný vinným z porušenia rovnakého druhu, a to aj v prípade, že príslušné rozhodnutie môže byť stále predmetom súdneho preskúmania, [bol] teda z právneho hľadiska dôvodný“. Z tohto posledného bodu vyplýva, že pre analýzu opakovaného porušovania je rozhodujúce konštatovanie zodpovednosti podniku za predchádzajúce porušenie.

- 87 Okrem toho okamih, keď Clariant GmbH ukončila porušovanie spáchané v rámci kartelu MCAA a požiadala o zhovievavosť, nemožno považovať za okamih konštatovania skoršieho porušenia, keďže Komisia sa v tomto štádiu ešte nevyslovila k protisúťažnej povahe predmetného správania ani k zodpovednosti prvej žalobkyne a spoločnosti Clariant GmbH. Žiadosť o oslobodenie od pokuty totiž iba umožňuje, aby Komisia vo svojom konečnom rozhodnutí konštatovala porušenie článku 101 ZFEÚ (pozri body 8 a 11 oznámenia o spolupráci) [pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2016, DHL Express (Italy) a DHL Global Forwarding (Italy), C-428/14, EU:C:2016:27, bod 54].
- 88 Napokon okolnosť, že správne konanie týkajúce sa predchádzajúceho porušenia trvalo niekoľko rokov, je irelevantná, pokiaľ ide o konštatovanie opakovaného porušovania v prejednávanej veci, keďže počiatočným okamihom pre toto konštatovanie je okamih rozhodnutia týkajúceho sa kartelu MCAA.
- 89 Komisia teda oprávnene dospela k záveru, že medzi prijatím rozhodnutia týkajúceho sa kartelu MCAA a začatím správania vytýkaného v tomto prípade uplynulo krátke časové obdobie.

3) O tretej výhrade týkajúcej sa neuloženia skoršej peňažnej sankcie

- 90 Žalobkyne tvrdia, že dôvod zvýšenia pokuty z dôvodu opakovaného porušovania je neoddeliteľne spojený so zlyhaním odstrašujúceho účinku skoršej peňažnej sankcie. Z toho vyplýva, že neexistencia skoršej pokuty musí byť zohľadnená pri skúmaní osobitných okolností veci a nevyhnutnej úrovne odstrašujúceho účinku. Žalobkyne nie sú podnikmi, ktorým bola uložená peňažná sankcia. Základná suma uloženej pokuty je sama osebe dostatočne odstrašujúca bez toho, aby bolo odôvodnené jej zvýšenie.
- 91 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že podľa judikatúry pojem „opakované porušovanie“ neznamená nevyhnutne konštatovanie predchádzajúcej peňažnej sankcie, ale iba konštatovanie predchádzajúceho porušenia práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže (rozsudky z 25. októbra 2005, Groupe Danone/Komisia, T-38/02, EU:T:2005:367, bod 363, a z 8. júla 2008, BPB/Komisia, T-53/03, EU:T:2008:254, bod 387).
- 92 Zohľadnenie opakovaného porušovania má totiž nabádať podniky, ktoré prejavili sklon k porušovaniu pravidiel hospodárskej súťaže, aby zmenili svoje správanie, ak sa ukázalo, že predchádzajúce konštatovanie ich porušenia nepostačovalo na to, aby zabránilo opakovaniu protiprávneho správania. Určujúcim prvkom opakovaného porušovania tak nie je predchádzajúce uloženie pokuty a už vôbec nie jej výška, ale predchádzajúce konštatovanie porušenia (rozsudok z 8. júla 2008, BPB/Komisia, T-53/03, EU:T:2008:254, bod 388).

93 Preto skutočnosť, že žalobkyniam nebola v rozhodnutí týkajúcom sa kartelu MCAA uložená pokuta, nemôže spochybniť uplatnenie bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút voči nim.

4) O štvrtej výhrade týkajúcej sa nezohľadnenia ďalších okolností

94 Žalobkyne tvrdia, že Komisia a sudy Únie už v rámci celkového posúdenia sklonu podniku porušovať pravidlá hospodárskej súťaže zohľadnili ďalšie okolnosti. Domnievajú sa, že ak by Komisia takéto okolnosti zohľadnila, nekvalifikovala by, že sa dopustili opakovaného porušovania.

95 Ako však vyplýva z preskúmania prvej časti prvého žalobného dôvodu, konštatovanie a posúdenie osobitných charakteristík opakovaného porušovania sú súčasťou voľnej úvahy Komisie. Komisia sa mohla oprávnenne obmedziť na konštatovanie, že sa žalobkyne dopustili dvoch porušení, ktoré predstavujú porušenie článku 101 ZFEÚ, medzi ktorými uplynulo relatívne krátke časové obdobie, a konštatovať, že okolnosti, na ktoré poukázali žalobkyne, nie sú relevantné.

96 Keďže výhrady uvedené žalobkyňami musia byť zamietnuté, druhú časť prvého odvolacieho dôvodu nemožno prijať.

c) O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nedostatku odôvodnenia

97 Žalobkyne tvrdia, že Komisia uplatnila štandardné zvýšenie základnej sumy pokuty o 50 % bez toho, aby poskytla dôvody voľby tejto úrovne, a nezohľadnila podrobné tvrdenia, ktoré predložili počas správneho konania.

98 Žalobkyne odkazujú na rozsudky z 13. decembra 2016, Printeos a i./Komisia (T-95/15, EU:T:2016:722, bod 55), a z 24. septembra 2019, HSBC Holdings a i./Komisia (T-105/17, EU:T:2019:675, bod 351), v ktorých Všeobecný súd uložil Komisii povinnosť odôvodniť presnú výšku úprav, ktoré vykonala.

99 Komisia odmieta tvrdenia žalobkyní.

100 Podľa ustálenej judikatúry sa odôvodnenie vyžadované v článku 296 ZFEÚ musí prispôbiť povahe predmetného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá dotknutý akt prijala, a to spôsobom, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a súd Únie ich mohol preskúmať. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázku, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, treba posúdiť nielen so zreteľom na jeho znenie, ale aj na jeho kontext, ako aj všetky právne pravidlá upravujúce príslušnú oblasť (rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 63; z 10. júla 2019, Komisia/Icap a i, C-39/18 P, EU:C:2019:584, bod 23, a zo 16. júna 2022, Sony Optiarc a Sony Optiarc America/Komisii, C-698/19 P, EU:C:2022:480, bod 79).

101 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Komisia v odôvodnení 138 napadnutého rozhodnutia podrobne uviedla dôvody, ktoré ju viedli k záveru, že sa žalobkyne dopustili opakovaného porušovania (pozri bod 52 vyššie).

102 Tieto úvahy okrem toho umožnili žalobkyniam oboznámiť sa s úvahami Komisie a napadnúť ich pred Všeobecným súdom, ako aj Všeobecnému súdu overiť ich dôvodnosť.

- 103 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, Komisia nemala v súvislosti s povinnosťou odôvodnenia v napadnutom rozhodnutí povinnosť vysvetliť, prečo z rôznych možných sadziieb zvýšenia zvolila sadzbu zvýšenia o 50 % v dôsledku opakovaného porušovania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. januára 2014, Evonik Degussa a AlzChem/Komisia, T-391/09, EU:T:2014:22, bod 164 a citovanú judikatúru).
- 104 Okrem toho, ako správne uvádza Komisia, rozsudky z 13. decembra 2016, Printeos a i./Komisia (T-95/15, EU:T:2016:722), a z 24. septembra 2019, HSBC Holdings a i./Komisia (T-105/17, EU:T:2019:675), nie sú relevantné. V prvom z týchto rozsudkov totiž Všeobecný súd konštatoval nedostatok odôvodnenia v súvislosti s uplatnením sadziieb zníženia základnej sumy pokút, ktoré sa medzi dotknutými podnikmi líšili, pričom zdôraznil, že Komisia sa odchyľila od svojej všeobecnej metódy uvedenej v usmerneniach k metóde stanovovania pokút, a teda že uloženie povinnosti odôvodnenia je o to dôležitejšie. V druhom z týchto rozsudkov Všeobecný súd konštatoval nedostatok odôvodnenia, pokiaľ ide o určenie koeficientu zníženia, pričom zdôraznil, že Komisia bez toho, aby sa odchyľila od všeobecnej metódy, zvolila osobitnú náhradnú hodnotu na určenie hodnoty predajov, keďže podniky nevytvárali predaje v bežnom zmysle slova.
- 105 V prejednávanej veci však Komisia uplatnila bod 28 usmernení k metóde stanovovania pokút bez toho, aby sa odchyľila od kritérií, ktoré sú v ňom stanovené, a zároveň uplatnila úroveň zvýšenia v rámci rozpätia, ktoré je v uvedenom bode výslovne stanovené. Nemožno teda vyvodiť nijakú relevantnú analógiu s rozsudkami citovanými v bode 104 vyššie.
- 106 Teba preto zamietnuť tretiu časť prvého žalobného dôvodu, a v dôsledku toho aj tento žalobný dôvod v celom rozsahu.

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nesprávne zvýšila základnú sumu pokuty podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút

- 107 Na úvod treba uviesť, že podľa bodov 9 až 12 a 19 usmernení k metóde stanovovania pokút „bez toho, aby bol dotknutý bod 37 [uvedených usmernení], Komisia použije pri stanovení výšky pokút uložených podnikom alebo združeniam podnikov metódu skladajúcu sa z dvoch fáz“. „Komisia určí najskôr základnú výšku pokuty pre každý podnik“ a „potom môže zvýšiť alebo znížiť túto sumu“, pričom sa spresňuje, že základná suma pokuty musí „súvisieť s určitou časťou hodnoty predaja stanovenou v závislosti od stupňa závažnosti porušenia“.
- 108 Bod 13 usmernení k metóde stanovovania pokút stanovuje, že „pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo... súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci [Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP)]“.
- 109 Cieľom bodu 13 usmernení k metóde stanovovania pokút je v zásade vziať ako východiskový bod na výpočet výšky pokuty uloženej podniku sumu, ktorá odráža hospodársku dôležitosť porušenia a relatívnu váhu tohto podniku na tomto porušení (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 64, a z 26. januára 2017, Zucchetti Rubinetteria/Komisia, C-618/13 P, EU:C:2017:48, bod 57).
- 110 Podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút „i keď [uvedené] usmernenia vysvetľujú všeobecnú met[ódu] stanovovania výšky pokút, konkrétne okolnosti danej veci alebo nevyhnutnosť dosiahnuť odstrašujúci účinok v konkrétnej veci môžu byť dôvodom na to, aby sa Komisia odchyľila od tejto met[ódy]“.

111 Druhý žalobný dôvod sa delí na tri časti, z ktorých prvá je založená na porušení článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a zásad proporcionality a riadnej správy vecí verejných z dôvodu, že Komisia nevykonala svoju voľnú úvahu pri uplatnení bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, druhá na porušení článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a zásad proporcionality, legitímnej dôvery a právnej istoty z dôvodu nesprávneho uplatnenia zvýšenia podľa uvedeného bodu a tretia na porušení povinnosti odôvodnenia.

a) O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia neuplatnila svoju voľnú úvahu

112 Žalobkyne v podstate Komisii vytýkajú, že bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút uplatnila mechanicky bez toho, aby vykonala svoju diskrečnú právomoc.

113 Žalobkyne tvrdia, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vychádzala zo všeobecného a nepreukázaného predpokladu, podľa ktorého je málo pravdepodobné, že hodnota nákupov odráža hospodársky dopad kartelov v oblasti nákupov. Tvrdia, že v priebehu správneho konania napriek tomu predložili množstvo dôkazov preukazujúcich, že z dôvodu osobitných okolností veci a dotknutého trhu nikdy neexistovala reálna možnosť, že by vytýkané správanie malo na tento trh čo i len najmenší významný dopad. Komisia však tieto okolnosti nezohľadnila.

114 Žalobkyne okrem toho vytýkajú Komisii, že len odkázala na svoju skoršiu prax, zatiaľ čo bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút sa uplatnil len v jedinom prípade týkajúcom sa porušenia na trhu nákupu, ktorého skutkové okolnosti sa značne odlišovali od skutkových okolností prejednávanej veci. Komisia teda nekonala starostlivo a nestranne v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných a nevykonala svoju diskrečnú právomoc.

115 Žalobkyne tvrdia, že nedostatočné posúdenie Komisie sa vzťahuje aj na voľbu úrovne zvýšenia pokuty, keďže Komisia túto voľbu nevysvetlila a v napadnutom rozhodnutí sa uspokojila s tým, že uviedla, že zvýšenie o 10 % je v súlade s jej predchádzajúcou praxou bez toho, aby zohľadnila osobitosti prejednávanej veci.

116 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

117 Treba pripomenúť, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o metódu stanovovania pokút v prípade porušenia pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže. Táto metóda obsahuje rôzne flexibilné prvky umožňujúce Komisii vykonávať jej voľnú úvahu v súlade s ustanoveniami článku 23 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003 [pozri rozsudok z 1. augusta 2022, Daimler (Kartely – Nákladné vozidlá na odvoz komunálneho odpadu), C-588/20, EU:C:2022:607, bod 58 a citovanú judikatúru].

118 Hoci článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 ponecháva Komisii širokú mieru voľnej úvahy, obmedzuje jej výkon zavedením objektívnych kritérií, ktoré Komisia musí dodržiavať. Výkon tejto právomoci voľnej úvahy je tak predovšetkým obmedzený aj pravidlami konania, ktoré sa Komisia sama zaviazala dodržiavať [pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. augusta 2022, Daimler (Kartely – Nákladné vozidlá na odvoz komunálneho odpadu), C-588/20, EU:C:2022:607, bod 59 a citovanú judikatúru].

119 V tejto súvislosti z bodov 107 až 110 vyššie vyplýva, že podľa všeobecnej metódy stanovenej v usmerneniach o metóde stanovovania pokút Komisia používa hodnotu predaja ako východiskový bod pre výpočet výšky pokuty uloženej podniku, aby v zásade stanovila sumu, ktorá

odráža hospodársky význam porušenia a relatívnu váhu tohto podniku v ňom. Bod 37 usmernení však umožňuje Komisii odchyliť sa od všeobecnej metódy, ak je to odôvodnené osobitosťami daného prípadu alebo potrebou dosiahnuť v konkrétnom prípade určitú mieru odstrašujúceho účinku.

- 120 V prejednávanej veci Komisia v odôvodneniach 116 až 118 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že vzhľadom na to, že porušenie týkajúce sa etylénu bolo kartelom v oblasti nákupov a že všetci účastníci nepôsobili na rovnakom(-ých) nadväzujúcom(-ich) trhu(-och), bolo podľa jej názoru potrebné vypočítať základnú sumu pokuty na základe hodnoty nákupov, a nie na základe hodnoty predaja výrobkov predaných na nadväzujúcich trhoch.
- 121 V odôvodneniach 141 až 148 napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnievala, že zvýšenie základnej sumy pokuty bolo odôvodnené na základe bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Ďalej uviedla nasledujúce:
- podľa bodu 5 usmernení k metóde stanovovania pokút bolo na dosiahnutie cieľov týkajúcich sa konkrétneho odstrašujúceho účinku a všeobecného odstrašujúceho účinku vhodné odkazovať pri stanovení pokút na hodnotu predaja tovaru alebo služieb v súvislosti s porušením (bod 141 napadnutého rozhodnutia),
 - mechanizmus v rámci všeobecnej metódy na stanovenie výšky pokút bol taký, že čím sa úspešne zrealizoval kartel v oblasti predaja, tým vyššia bola hodnota predaja, a teda aj výška pokuty. Podľa bodu 6 uvedených usmernení sa kombinácia hodnoty predajov, ktoré sú predmetom porušenia, a dĺžky trvania porušenia považuje za primeraný náhradný ukazovateľ, ktorý odráža hospodársky význam porušenia a relatívnu váhu každého podniku, ktorý sa na ňom zúčastňuje (bod 142 napadnutého rozhodnutia),
 - porušenie, o ktoré ide v prejednávanej veci, sa však netýkalo kartelu v oblasti predajných cien, ale v oblasti nákupných cien. Inherentným cieľom takéhoto kartelu nebolo dosiahnuť zvýšenie (kúpnej) ceny, ale naopak dosiahnuť jej zníženie alebo zabrániť jej zvýšeniu; stanovenie základnej sumy pokuty s prihliadnutím na hodnotu nákupov viedlo k situácii, v ktorej bola výška pokuty nepriamo úmerná cieľu kartelu: čím úspešnejšie bol takýto kartel realizovaný, tým nižšia bola hodnota nákupov, a teda aj výška pokuty (odôvodnenie 143 napadnutého rozhodnutia). Zo skutočnosti, že ide o kartel v oblasti nákupov, teda prirodzene vyplývalo, že hodnota nákupov sama osebe nemohla predstavovať vhodný náhradný ukazovateľ, ktorý odráža hospodársky význam porušenia. To vyplývalo aj zo skutočnosti, že v prípade fungujúceho podniku sú obvykle nákupy z hľadiska hodnoty nižšie ako predaje, čo vedie k systematicky nižšiemu východiskovému bodu pre stanovenie základnej sumy pokuty (odôvodnenie 144 napadnutého rozhodnutia),
 - uplatnenie všeobecnej metódy stanovenej v týchto usmerneniach bez vykonania akejkoľvek úpravy teda neumožnilo zabezpečiť dostatočný odstrašujúci účinok, ktorý nebol potrebný len na sankcionovanie podnikov dotknutých napadnutým rozhodnutím (konkrétny odstrašujúci účinok), ale aj na zabránenie tomu, aby sa iné podniky dopúšťali rovnakého typu správania (všeobecný odstrašujúci účinok) (odôvodnenie 145 napadnutého rozhodnutia),
 - s cieľom zohľadniť túto osobitosť a zabezpečiť dostatočný odstrašujúci účinok bolo vhodné v súlade s predchádzajúcou praxou uplatniť zvýšenie pokuty o 10 % na všetky dotknuté podniky (odôvodnenie 146 napadnutého rozhodnutia),

- v súlade s judikatúrou bolo zvýšenie pokuty podľa bodu 37 tých istých usmernení podmienené predchádzajúcim preukázaním prípadných skutočných účinkov vytýkaného správania na trh (odôvodnenie 147 napadnutého rozhodnutia),
 - osobitné postavenie každého účastníka sa zohľadnilo tak pri stanovení základnej sumy, keďže hodnota nákupov je u každého účastníka odlišná, ako aj pri výpočte dĺžky trvania ich účasti (odôvodnenie 148 napadnutého rozhodnutia).
- 122 Komisia teda riadne uplatnila svoju voľnú úvahu. Z úvah uvedených v bodoch 120 a 121 vyššie totiž vyplýva, že Komisia považovala na základe tejto právomoci za potrebné uplatniť v prejednávanej veci bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút a zvýšiť základnú sumu pokuty o 10 %.
- 123 V tejto súvislosti Komisia zohľadnila osobitosti veci, a to skutočnosť, že išlo o kartel v oblasti nákupov a že hodnota nákupov zohľadnená namiesto hodnoty predajov nemohla sama osebe predstavovať vhodnú náhradnú hodnotu, ktorá by odrážala hospodársky význam porušenia. Zohľadnila tiež potrebu dosiahnuť sumu pokuty, ktorá má odstrašujúci účinok, keď konštatovala, že ak by sa uplatnila všeobecná metóda bez akejkoľvek úpravy, nebol by zabezpečený odstrašujúci účinok.
- 124 Žalobkyne tvrdia, že Komisia nevyužila svoju diskrečnú právomoc, keďže nezohľadnila neexistenciu účinkov vytýkaného správania na trh.
- 125 Stačí však konštatovať, že Komisia správne pripomenula, že zvýšenie pokuty podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút nebolo podmienené predchádzajúcim preukázaním prípadných skutočných účinkov vytýkaného správania na trh (rozsudok zo 7. novembra 2019, Campine a Campine Recycling/Komisia, T-240/17, neuvverejnený, EU:T:2019:778, bod 345).
- 126 Bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút má totiž za cieľ umožniť Komisii odchyliť sa od všeobecnej metódy, ktorá sa niekedy môže ukázať ako neprimeraná osobitným okolnostiam veci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, body 65 až 67, a z 10. júla 2019, Komisia/Icap a i., C-39/18 P, EU:C:2019:584, bod 27). Na účely svojho uplatnenia uvedený bod stanovuje, že osobitosti danej veci alebo nevyhnutnosť dosiahnuť dostatočný odstrašujúci účinok odôvodňujú odchylenie sa od všeobecnej metódy. Tieto kritériá sa však nevyhnutne nezakladajú na analýze účinkov porušenia na trh.
- 127 Žalobkyne teda nemôžu Komisii oprávnene vytýkať, že nevyužila svoju diskrečnú právomoc, keď nevykonala analýzu účinkov protiprávneho správania účastníkov kartelu na cenu etylénu.
- 128 Okrem toho skutočnosť, že Komisia uplatnila rovnaký prístup ako v rozhodnutí Komisie C(2017) 900 final z 8. februára 2017 týkajúcom sa konania podľa článku 101 ZFEÚ (vec AT.40018 – Recyklácia automobilových batérií) (ďalej len „rozhodnutie o recyklácii automobilových batérií“), ktoré preskúmal Všeobecný súd v rozsudkoch z 23. mája 2019, Recylex a i./Komisia (T-222/17, EU:T:2019:356), a zo 7. novembra 2019, Campine a Campine Recycling/Komisia (T-240/17, neuvverejnený, EU:T:2019:778), nepredstavuje nedostatok výkonu jej diskrečnej právomoci, ani porušenie zásady riadnej správy vecí verejných. Komisia totiž len neodkázala na toto rozhodnutie alebo na tieto rozsudky, ale uviedla, aké boli osobitné okolnosti danej veci a v čom tieto osobitné okolnosti neumožňovali dosiahnuť dostatočný odstrašujúci účinok.

- 129 To isté platí, pokiaľ ide o voľbu uplatnenej úrovne zvýšenia. Komisia sa totiž neuspokojila s konštatovaním, že zvýšenie o 10 % bolo v súlade s jej predchádzajúcou praxou, ale uviedla osobitné okolnosti danej veci a potrebu dosiahnuť dostatočný odstrašujúci účinok, čo ju viedlo k úprave základnej sumy pokuty jej zvýšením o 10 % podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Využila tak svoju diskrečnú právomoc.
- 130 V rozsahu, v akom sa žalobkyne domnievajú, že Komisia dostatočne nevysvetlila voľbu úrovne zvýšenia, treba konštatovať, že toto tvrdenie vychádza z nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a musí byť zamietnuté z dôvodov uvedených v rámci tretej časti druhého žalobného dôvodu.
- 131 Na základe vyššie uvedeného treba prvú časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť.

b) O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na nesprávnom uplatnení zvýšenia podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút

- 132 Treba pripomenúť, že v oblastiach, v ktorých si Komisia zachovala určitú mieru voľnej úvahy, sa preskúvanie zákonnosti tohto posúdenia zužuje len na overenie toho, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu (rozsudky z 18. júla 2005, *Scandinavian Airlines System/Komisia*, T-241/01, EU:T:2005:296, body 64 a 79, a z 19. mája 2010, *IMI a i./Komisia*, T-18/05, EU:T:2010:202, bod 120).
- 133 Žalobkyne tvrdia, že posúdenie týkajúce sa úpravy základnej sumy pokuty podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, uvedené v odôvodneniach 141 až 148 napadnutého rozhodnutia, vychádza z nesprávneho posúdenia, a v tejto súvislosti uvádzajú päť výhrad, ktoré Komisia spochybňuje.

1) O prvej výhrade založenej na skutočnosti, že hodnota nákupov nevychádza z podhodnotenia hospodárskeho významu porušenia v prejednávanej veci

- 134 Žalobkyne tvrdia, že nikdy neexistovala reálna možnosť, že by predmetné protiprávne správanie mohlo mať významný vplyv na kúpnu hodnotu etylénu, čo je preukázané ekonomickou analýzou predloženou Komisii v priebehu správneho konania.
- 135 Z predmetnej ekonomickej analýzy predovšetkým vyplýva, že vzhľadom na väčší počet kupujúcich ako dodávateľov na trhu s etylénom by malá skupina kupujúcich nebola schopná kontrolovať výsledok urovnání v súvislosti s MZC. Následne cena etylénu sa neriadila len cenou nafty, ktorá predstavuje hlavný nákladový faktor etylénu, ale v priebehu rokov neustále rástla, a to aj počas obdobia porušovania. Napokon urovnania v súvislosti s MZC sa vo všeobecnosti riadia prognózami uverejnenými jedným zo súkromných a nezávislých spravodajských agentúr. Skutočnosť, že konečné urovnania v súvislosti s MZC sa takmer vždy nachádzali v rozpätí stanovenom touto agentúrou, preukazuje, že urovnania boli uzavreté v objektívne primeraných sumách, ktoré sú v súlade s údajmi o trhu.
- 136 Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobkyne spochybňujú základ, o ktorý sa Komisia opierala pri svojich úvahách, keď konštatovala, že hodnota nákupov vychádza z podhodnotenia hospodárskeho významu porušenia, o ktoré ide v prejednávanej veci.
- 137 Táto výhrada však vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozhodnutia.

- 138 Ako totiž vyplýva z bodu 120 vyššie, Komisia sa domnievala, že porušenie, o ktoré ide v prejednávanej veci, predstavuje kartel v oblasti nákupov a že základnú sumu pokuty treba vypočítať na základe hodnoty nákupov, čo žalobkyne nespochybňujú.
- 139 Ako v podstate vyplýva z bodu 121 vyššie, Komisia ďalej konštatovala, že je málo pravdepodobné, že hodnota nákupov predstavuje sama osebe vhodnú náhradnú hodnotu odrážajúcu hospodársky význam porušenia. V tejto súvislosti vysvetlila, že cieľom kartelu v oblasti nákupov bolo dosiahnuť zníženie nákupnej ceny alebo zabrániť jej zvýšeniu, takže zohľadnenie hodnoty nákupov by viedlo k tomu, že výška pokuty by bola nepriamo úmerná cieľu kartelu. Ďalej konštatovala, že v prípade jedného fungujúceho podniku boli nákupy v zásade nižšie ako predaje z hľadiska hodnoty, čo viedlo k systematicky nižšiemu východiskovému bodu pre stanovenie základnej sumy pokuty.
- 140 Úvahy Komisie sa teda nezakladajú na skutočnosti, že predmetný kartel bol úspešný a umožnil znížiť nákupnú cenu etylénu, takže zohľadnenie hodnoty nákupov nepredstavovalo vhodný parameter na výpočet výšky pokuty. Vychádza zo skutočnosti, že nezávisle od účinkov porušenia na trh je pre kartely v oblasti nákupov vlastné, že zohľadnenie hodnoty nákupov nemôže samo osebe predstavovať hodnotu, ktorá by umožnila zohľadniť hospodársky význam porušenia. Záver, podľa ktorého hodnota nákupov vychádzala z podhodnotenia hospodárskeho významu porušenia, o ktoré ide v prejednávanej veci, sa teda nezakladá na účinkoch protiprávneho správania na trh, ale na nedokonalej povahe hodnoty nákupov, ktorá bola zohľadnená na účely výpočtu výšky pokuty.
- 141 Toto posúdenie je v súlade s judikatúrou, podľa ktorej Komisia nie je pri uplatňovaní bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút povinná zohľadniť prípadné skutočné účinky vytýkaného správania na trh (pozri bod 125 vyššie). Ekonomická analýza predložená žalobkyňami, ktorá smeruje ku konštatovaniu, že predmetný kartel nebol účinný a že účastníci kartelu nedokázali uplatniť vplyv na urovnania v súvislosti s MZC, teda nemôže spochybníť záver Komisie, podľa ktorého hodnota nákupov vedie k podhodnoteniu hospodárskeho významu porušenia. Tvrdenia žalobkýň teda treba považovať za neúčinné.

2) O druhej výhrade založenej na tom, že zvýšenie pokuty nebolo potrebné na zabezpečenie odstrašujúceho účinku

- 142 Žalobkyne tvrdia, že keďže predmetné praktiky nemohli priniesť žiadny zisk, je pokuta, ktorá bola uložená žalobkyňami, bez jej zvýšenia o 10 %, ktoré bolo uplatnené podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, už vyššia než hypotetický zisk, ktorý mohli odôvodnene očakávať na základe porušenia. Okrem toho, keďže Komisia už zvýšila pokutu o 15 % na základe bodu 25 týchto usmernení, nemohla by mechanicky uložiť ďalšie zvýšenie o 10 % podľa bodu 37 uvedených usmernení.
- 143 Ako vyplýva z bodu 121 vyššie, Komisia konštatovala, že ak by sa uplatnila všeobecná metóda stanovená v usmerneniach k metóde stanovovania pokút, ktorá je založená na hodnote predajov, bez akejkoľvek úpravy, neumožnilo by to zabezpečiť dostatočný odstrašujúci účinok pokuty. Tento odstrašujúci účinok bol však nevyhnutný na sankcionovanie podnikov dotknutých napadnutým rozhodnutím (konkrétny odstrašujúci účinok) a tiež na zabránenie tomu, aby sa ďalšie podniky dopúšťali rovnakého typu správania (všeobecný odstrašujúci účinok) v súlade s bodom 4 uvedených usmernení. Tento záver bol v podstate založený na skutočnosti, že hodnota nákupov dostatočne neodrážala hospodársky význam porušenia.

- 144 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, teda úvahy Komisie nespočívajú na predpoklade, že predmetný kartel bol úspešný a priniesol žalobkyniam zisk, ale na konštatovaní, že hodnota nákupov sama osebe neumožňovala zabezpečiť dostatočný odstrašujúci účinok.
- 145 Z toho vyplýva, že prípadné výhody, ktoré mohli žalobkyne získať z kartelu, nie sú relevantné. V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že Komisia môže zohľadniť neefektívnosť kartelu, a teda neexistenciu ziskov, ktoré by jeho účastníci dosiahli v inom štádiu výpočtu výšky pokuty, najmä pri stanovení koeficientov závažnosti. Z judikatúry vyplýva, že medzi faktory, ktoré môžu ovplyvniť posúdenie závažnosti porušenia, patrí konanie každého podniku, úloha každého z nich pri vytvorení kartelu, zisk, ktorý mohli z neho mať, ich veľkosť a hodnota dotknutých tovarov, ako aj riziko, ktoré porušenia tohto typu predstavujú pre cieľ Únie (rozsudok z 26. januára 2017, Roca Sanitario/Komisia, C-636/13 P, EU:C:2017:56, bod 49 a citovaná judikatúra).
- 146 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Komisia už uplatnila percentuálnu sadzbu na účely odstrašenia podľa bodu 25 usmernení k metóde stanovovania pokút, takže nemožno odôvodniť, že vykoná ďalšie zvýšenie na základe bodu 37 týchto usmernení, treba pripomenúť, že tieto dva body majú odlišné ciele a možno ich uplatniť súčasne.
- 147 Bod 25 usmernení k metóde stanovovania pokút totiž stanovuje možnosť Komisie uplatniť dodatočnú sumu s cieľom odradiť podniky od účasti na horizontálnych dohodách o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie alebo dokonca na iných porušeníach, a to bez ohľadu na dĺžku trvania ich účasti na porušení. Cieľom tohto mechanizmu je odradiť podniky od porušovania práva hospodárskej súťaže, hoci len počas krátko obdobia. Pokiaľ ide o bod 37 uvedených usmernení, jeho cieľom je poskytnúť Komisii určitú flexibilitu na zabezpečenie toho, aby bola celková výška pokuty dostatočne vysoká na to, aby mala odstrašujúci účinok vzhľadom na osobitosti prejednávanej veci (rozsudok zo 7. novembra 2019, Campine a Campine Recycling/Komisia, T-240/17, neuvverejnený, EU:T:2019:778, bod 346).
- 3) O tretej výhrade založenej na skutočnosti, že zvýšenie uplatnené na všetky kartely v oblasti nákupov by viedlo k systematickému nadmernému odstrašujúcemu účinku*
- 148 Žalobkyne uvádzajú, že v rámci kartelov v oblasti predajov vedie metóda uplatnená Komisiou k situácii, v ktorej je pokuta uložená za neefektívne kartely automaticky nižšia ako pokuta uložená za efektívne kartely. Podľa nich tento mechanizmus zabezpečuje, aby neefektívne kartely neboli sankcionované neprimeranými pokutami. Tvrdia, že na neefektívne kartely v oblasti nákupov by sa mal uplatňovať rovnaký mechanizmus. Prístup Komisie, ktorý spočíva v uplatnení zvýšenia o 10 % na kartely v oblasti nákupov, by pritom viedol k situácii, keď sa s neefektívnymi kartelmi v oblasti nákupov systematicky zaobchádza menej priaznivo ako s neefektívnymi kartelmi v oblasti predajov.
- 149 Treba konštatovať, že porovnanie s neefektívnymi kartelmi v oblasti predajov nie je relevantné. Je pravda, že pokiaľ ide o kartely v oblasti predaja, v zásade vedú k stanoveniu základnej sumy pokuty, ktorá je viazaná na úspešnosť cieľa porušenia.
- 150 Treba však konštatovať, že na rozdiel od kartelu v oblasti predajov by dosiahnutie cieľa kartelu v oblasti nákupov viedlo k nižšej hodnote nákupov než aká by bola v prípade, že by k porušeniu nedošlo, takže pokuta by nemala odstrašujúci účinok (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2019, Campine a Campine Recycling/Komisia, T-240/17, neuvverejnený, EU:T:2019:778, bod 345). Ako totiž Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí, čím je takýto

kartel úspešne zrealizovaný, tým menšia je hodnota nákupov, a teda aj výška pokuty. Hodnota nákupov teda nie je východiskovým bodom, ktorý by mohol odrážať hospodársky význam porušenia v zmysle judikatúry citovanej v bode 109 vyššie.

151 Na druhej strane zohľadnenie hodnoty nákupov, aj keď bol kartel neefektívny, vo všeobecnosti neodráža hospodársky význam porušenia. V tejto súvislosti, ako uviedla Komisia v napadnutom rozhodnutí, sú pre fungujúci podnik nákupy v zásade nižšie ako hodnota predaja. V odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania Komisia správne spresnila, že racionálny hospodársky subjekt spravidla stanoví predajnú cenu výrobku vyššiu ako je nákupná cena tohto výrobku alebo nákupnú cenu použitej suroviny v prípade predaja výrobku s integrovanými časťami. Hodnota nákupov je teda v zásade mechanicky nižšia ako hodnota predajov, čo odôvodňuje prípadné uplatnenie úpravy podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút.

4) O štvrtej výhrade založenej na irelevantnosti rozhodnutia o recyklácii automobilových batérií z dôvodu, že predmetný kartel sa týkal nevýznamnej zložky ceny

152 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že odkázala na rozhodnutie o recyklácii automobilových batérií, aby odôvodnila zvýšenie sumy pokuty o 10 % podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, hoci okolnosti tejto veci sa výrazne odlišovali od okolností prejednávanej veci. Predmetné správanie sa týka len veľmi malej časti celkovej hodnoty nákupov etylénu, zatiaľ čo vo veci, ktorá bola predmetom rozhodnutia o recyklácii automobilových batérií, dotknuté podniky spoločne určovali skutočné nákupné ceny zaplatené dodávateľom. Komisia v tejto poslednej uvedenej veci okrem toho konštatovala, že kupujúci pozostávali z malého počtu podnikov s významnou trhovou silou, zatiaľ čo v prejednávanej veci trhová sila a vplyv na určovanie cien existovali len na strane predávajúcich. Podľa žalobkyní skutočnosť, že rovnaké zvýšenie o 10 % bolo uplatnené v oboch veciach, ktoré sú však odlišné, preukazuje, že pokuta, ktorá im bola uložená, nie je primeraná porušeniu.

153 Treba konštatovať, že v rozhodnutí o recyklácii automobilových batérií, ktoré bolo predmetom rozsudkov z 23. mája 2019, Recylex a i./Komisia (T-222/17, EU:T:2019:356), a zo 7. novembra 2019, Campine a Campine Recycling/Komisia (T-240/17, neuvverejnený, EU:T:2019:778), Komisia na účely výpočtu základnej sumy pokuty zohľadnila hodnotu nákupov namiesto hodnoty predaja a uplatnila zvýšenie základnej sumy pokuty o 10 % podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Na odôvodnenie tohto zvýšenia Komisia uviedla jednak úvahy týkajúce sa osobitostí veci, a to, že ide o kartel v oblasti nákupov, v rámci ktorého mali účastníci za cieľ udržať čo najnižšie nákupné ceny a pri ktorom sa na účely výpočtu výšky pokuty musí zohľadniť hodnota nákupov, a jednak úvahy týkajúce sa potreby zabezpečiť odstrašujúci účinok.

154 Z toho vyplýva, že vec, ktorá bola predmetom rozhodnutia o recyklácii automobilových batérií, a prejednávaná vec majú spoločné znaky. Komisia na ne teda v napadnutom rozhodnutí odkázala relevantným spôsobom.

155 Žalobkyne sa okrem toho nemôžu odvolávať na porovnanie skutočnej časti ceny, ktorú účastníci mohli ovplyvniť vo veci, ktorá bola predmetom rozhodnutia o recyklácii automobilových batérií, a v prejednávanej veci. Toto porovnanie totiž nie je relevantné, keďže na účely uplatnenia bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút nie je potrebné preskúmať skutočné účinky porušenia na trh (pozri bod 125 vyššie).

5) O piatej výhrade založenej na tom, že potenciálne zisky z kartelov v oblasti nákupov sú menej významné ako potenciálne zisky z kartelov v oblasti predaja

- 156 Žalobkyne tvrdia, že potreba dosiahnuť odstrašujúci účinok je neoddeliteľne spojená s potenciálnymi výhodami, ktoré môže podnik očakávať od svojej účasti na porušení. Podľa nich sú potenciálne zisky, ktoré by podnik mohol hypoteticky získať na základe svojej účasti na karteli v oblasti nákupov, už zo svojej podstaty nižšie ako v prípade kartelov v oblasti predaja a nemôžu odôvodniť dodatočné zvýšenie na účely odstrašenia. Kritizujú logiku Komisie, podľa ktorej všetky by uložené pokuty, vrátane pokút za kartely v oblasti predaja, mali byť upravené podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, aby sa zabránilo nadmernému alebo nedostatočnému odstrašujúcemu účinku v závislosti od hodnoty posudzovaných výrobkov.
- 157 Ako však vyplýva z bodu 144 vyššie, úvahy Komisie sa nezakladajú na skutočnosti, že predmetný kartel bol úspešný a priniesol žalobkyniam zisk, ale na konštatovaní, že hodnota nákupov sama osebe neumožňovala zabezpečiť dostatočný odstrašujúci účinok. Porovnanie potenciálnych ziskov, ktoré by prípadne mohli dosiahnuť účastníci kartelu v oblasti nákupov na jednej strane a účastníci kartelu v oblasti predaja na druhej strane, nie je teda relevantné.
- 158 Navyše tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého v súlade s logikou Komisie musí byť každá pokuta, vrátane pokuty uloženej v rámci kartelov v oblasti predaja, systematicky upravená podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, nemôže uspieť. Treba totiž konštatovať, že uvedený bod sa neuplatní, ak nie je potrebné sa odchyliť od všeobecnej metódy stanovenej v uvedených usmerneniach, najmä ak sa v súlade s bodom 13 týchto usmernení zohľadní hodnota predaja v rámci kartelu v oblasti predaja. Bod 37 usmernení sa uplatňuje len vtedy, ak sa zistí, že všeobecná metóda nie je vhodná, a malo by sa od nej odchyliť, pokiaľ si to vyžadujú konkrétne okolnosti danej veci alebo nevyhnutnosť dosiahnuť v konkrétnej veci odstrašujúci účinok. Nemožno teda konštatovať, že Komisia by mala z tohto dôvodu systematicky upravovať výšku pokuty.
- 159 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že výhrady týkajúce sa zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút musia byť zamietnuté. Tieto tvrdenia navyše nemôžu preukázať, že zvýšenie pokuty o 10 % bolo neprimerané vzhľadom na sledovaný odstrašujúci účinok.
- 160 Žalobkyne ďalej na základe svojej argumentácie tvrdia, že uloženie štandardného zvýšenia za kartely v oblasti nákupov podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút je v rozpore s cieľom a znením uvedeného bodu, a je teda v rozpore so zásadami ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty. Treba však konštatovať, že tieto tvrdenia nie sú podložené.
- 161 Druhá časť druhého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

c) O tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

- 162 Žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia, keď v napadnutom rozhodnutí nevysvetlila, prečo osobitosti prejednávanej veci odôvodňovali zvýšenie pokuty podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, ani prečo mala byť úroveň tohto zvýšenia stanovená na 10 %.

- 163 V tejto súvislosti žalobkyne po prvé tvrdia, že odôvodnenie 146 napadnutého rozhodnutia sa týka výlučne údajnej všeobecnej potreby uplatniť zvýšenie podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút s cieľom dosiahnuť sumu pokuty, ktorá má odstrašujúci účinok, pričom neposkytuje vysvetlenie v súvislosti s konkrétnou úrovňou zvýšenia, ktorá je údajne potrebná na jeho dosiahnutie.
- 164 Po druhé odkaz Komisie v odôvodnení 146 napadnutého rozhodnutia na jej predchádzajúcu prax nie je relevantný, pretože Komisia jednak nie je viazaná svojou predchádzajúcou praxou a jednak iná vec, ktorej skutkové okolnosti sa líšia od skutkových okolností prejednávanej veci, nemôže predstavovať platný základ na odôvodnenie zvýšenia pokuty, ktoré musí byť primerané závažnosti porušenia, o ktoré ide v prejednávanej veci.
- 165 Po tretie úvahy uvedené v odôvodnení 146 napadnutého rozhodnutia porušujú povinnosť odôvodnenia, keďže Komisia mala presne vysvetliť, akým spôsobom vykonala svoju diskrečnú právomoc, a to tým skôr, že sa rozhodla odchyliť sa od všeobecnej metódy a upraviť pokutu podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Takéto presné odôvodnenie je nevyhnutné, keďže uvedený bod nestanovuje osobitné rozpätie, v akom treba vykonať úpravu, obmedzujúce diskrečnú právomoc Komisie. Komisia mala uviesť jasné a presné dôvody vysvetľujúce, prečo bola úroveň zvoleného zvýšenia nevyhnutná vzhľadom na osobitosti veci a na dosiahnutie výšky pokuty, ktorá má odstrašujúci účinok, a prečo by nepostačovala nižšia úroveň zvýšenia.
- 166 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.
- 167 Okrem zásad pripomenutých v bode 100 vyššie treba uviesť, že keď sa Komisia odvoláva na bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, je povinná uviesť dôvody, ktoré jej umožňujú domnievať sa, že osobitosti veci, ktorú prejednáva, alebo nevyhnutnosť dosiahnuť určitú mieru odstrašujúceho účinku odôvodňujú, aby sa odchyľila od metódy uvedenej v uvedených usmerneniach (rozsudok z 10. júla 2019, Komisia/Icap a i., C-39/18 P, EU:C:2019:584, bod 30). V tejto súvislosti sú požiadavky odôvodnenia nastolené o to výraznejšie (rozsudky z 13. decembra 2016, Printeos a i./Komisia, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 48, a z 12. júla 2019, Hitachi-LG Data Storage a Hitachi-LG Data Storage Korea/Komisia, T-1/16, EU:T:2019:514, bod 80).
- 168 V prejednávanej veci Komisia v odôvodneniach 141 až 148 napadnutého rozhodnutia podrobne uviedla dôvody, ktoré ju viedli k záveru, že osobitosti veci a nevyhnutnosť dosiahnuť výšku pokuty, ktorá má odstrašujúci účinok, odôvodňujú odchylenie sa od všeobecnej metódy a zvýšenie tejto základnej sumy o 10 % podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Ako vyplýva z bodu 121 vyššie, Komisia uviedla, že vec sa týka kartelu v oblasti nákupov, ktorý na účely výpočtu základnej sumy pokuty vyžadoval zohľadnenie hodnoty nákupov, pričom táto hodnota nemá dokonalú povahu na účely výpočtu základnej sumy, ktorá odráža hospodársky význam porušenia.
- 169 Okrem toho treba konštatovať, že tieto úvahy umožnili žalobkyniam pochopiť úvahy Komisie a spochybniť ich pred Všeobecným súdom, ako aj Všeobecnému súdu overiť ich dôvodnosť.
- 170 Okrem toho na rozdiel od toho, čo naznačujú žalobkyne, takéto úvahy nepredstavujú „všeobecné obavy“, ale konkrétne úvahy týkajúce sa danej veci, ktoré súvisia s povahou predmetného kartelu, teda kartelu v oblasti nákupov.

- 171 Ako Komisia správne spresnila vo svojej odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania a na pojednávaní, osobitosťami danej veci v zmysle bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút môžu byť osobitosti spojené s druhom predmetného kartelu a nemusia byť nevyhnutne jedinečnými okolnosťami prejednávanej veci.
- 172 Keďže tieto úvahy sú dostatočne špecifické a podrobné, sú v súlade s požiadavkou podrobnejšieho odôvodnenia, ktorá pri uplatnení bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút prináleží Komisii.
- 173 Pokiaľ ide o odôvodnenie voľby 10 % úrovne zvýšenia uplatnenej na základe bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, z odôvodnenia 146 napadnutého rozhodnutia v podstate vyplýva, že s cieľom zohľadniť osobitosti veci a zabezpečiť dostatočnú mieru odstrašujúceho účinku bolo vhodné, aby Komisia v súlade so svojou predchádzajúcou rozhodovacou praxou a najmä s rozhodnutím o recyklácii automobilových batérií uplatnila na základe uvedeného bodu zvýšenie sumy pokuty o 10 %.
- 174 V tejto súvislosti Komisia v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania a na pojednávaní spresnila, že v prejednávanej veci sa domnievala, že zvýšenie o 10 % bolo primerané, podobne ako rozhodla v rozhodnutí o recyklácii automobilových batérií, keďže uplatnenie bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút na kartel v oblasti nákupov bol pomerne novou praxou, pričom v prejednávanej veci išlo len o druhé uplatnenie tohto bodu po uvedenom rozhodnutí.
- 175 Tieto spresnenia však Všeobecný súd nemôže zohľadniť v rámci svojho preskúmania dodržania povinnosti odôvodnenia, keďže nie sú uvedené v napadnutom rozhodnutí. Dodržanie povinnosti odôvodnenia sa totiž musí posudzovať v závislosti od informácií, ktoré má žalobca k dispozícii v čase podania svojej žaloby, a odôvodnenie možno uviesť po prvýkrát a *a posteriori* v konaní pred súdom len za výnimočných okolností [pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, Ryanair/Commission (KLM; Covid-19), T-643/20, EU:T:2021:286, bod 66 a citovanú judikatúru].
- 176 Absencia takýchto spresnení však nemôže viesť k záveru, že nebolo uvedené odôvodnenie v súvislosti s voľbou úrovne zvýšenia.
- 177 V tejto súvislosti treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, Komisia sa v odôvodnení 146 napadnutého rozhodnutia neobmedzila na stručné odvolanie sa na rozhodnutie o recyklácii automobilových batérií s cieľom odôvodniť voľbu úrovne zvýšenia, ale poukázala tiež a predovšetkým na osobitosti veci a potrebu dosiahnuť úroveň pokuty, ktorá má odstrašujúci účinok.
- 178 Podľa judikatúry si Komisia v tejto súvislosti splní povinnosť odôvodnenia, keď vo svojom rozhodnutí uvedie posudzované skutočnosti, ktoré jej umožnili vymedziť závažnosť a dĺžku trvania porušenia. Hoci nie je povinná uviesť všetky číselné údaje týkajúce sa každého medzistupňa metódy výpočtu uloženej pokuty, je však povinná vysvetliť zváženie a zhodnotenie zohľadnených skutočností (pozri rozsudok z 10. júla 2019, Komisia/Icap a i., C-39/18 P, EU:C:2019:584, bod 31 a citovanú judikatúru). Ako vyplýva z bodu 168 vyššie, Komisia náležite vysvetlila skutočnosti, ktoré zohľadnila pri určení, že zvýšenie základnej sumy pokuty o 10 % bolo primerané podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Na rozdiel od toho, čo navrhujú žalobkyne, keďže Komisia nie je povinná uviesť číselné údaje týkajúce sa každého stupňa metódy výpočtu, nebola povinná poskytnúť ďalšie vysvetlenie týkajúce sa zvolenej osobitej úrovne zvýšenia.

- 179 Okrem toho treba spresniť, že počas správneho konania Komisia oznámila žalobkyniam svoj zámer zvýšiť základnú sumu podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Najmä z posledného rokovania o urovnaní z 29. októbra 2019 vyplýva, že Komisia žalobkyniam jasne oznámila, že uplatnenie všeobecnej metódy na kartel v oblasti nákupov vedie k podhodnoteniu hospodárskeho významu porušenia a k tomu, že pokuta nemá odstrašujúci účinok, takže na tento účel zamýšľa uplatniť zvýšenie o 10 % na základe uvedeného bodu. V súlade s judikatúrou citovanou v bode 100 vyššie sú tieto skutočnosti súčasťou kontextu, do ktorého patrí napadnuté rozhodnutie a vzhľadom na ktorý sa musí posúdiť, či je dostatočne odôvodnené.
- 180 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba zamietnuť tretiu časť druhého žalobného dôvodu, a teda aj tento žalobný dôvod ako celok.
- 181 Keďže prvý a druhý žalobný dôvod nemôžu uspieť, návrhy na zrušenie rozhodnutia sa musia zamietnuť. Teraz je potrebné preskúmať subsidiárne predložené návrhy na zníženie výšky pokuty, na podporu ktorých sa uvádza tretí žalobný dôvod.

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na neprimeranosti výšky pokuty

- 182 Žalobkyne tvrdia, že aj keby Všeobecný súd zamietol prvé dva žalobné dôvody ako nedôvodné, bolo by potrebné dospieť k záveru, že pokuta, ktorá im bola uložená, nie je primeraná závažnosti spáchaného porušenia. Domnievajú sa, že ak by okolnosti prejednávanej veci odôvodňovali akékoľvek zvýšenie, malo by byť v sadzbe výrazne nižšej ako 50 % v prípade opakovaného porušenia podľa bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút, a v sadzbe výrazne nižšej v prípade zvýšenia podľa bodu 37 týchto usmernení.
- 183 V tejto súvislosti žalobkyne vymenúvajú určitý počet skutočností, ktoré by mal Všeobecný súd zohľadniť v rámci svojej vlastnej neobmedzenej súdnej právomoci, a žiadajú ho, aby s prihliadnutím na tieto skutočnosti znížil výšku pokuty, ktorá im bola uložená.
- 184 Komisia spochybňuje uvedené skutočnosti a tvrdí, že žiadosť žalobkýň je nedôvodná.
- 185 Treba pripomenúť, že preskúmanie zákonnosti je doplnené neobmedzenou súdnou právomocou, ktorá bola súdu Únie priznaná článkom 31 nariadenia č. 1/2003 v súlade s článkom 261 ZFEÚ. Táto právomoc oprávňuje súd Únie, aby nad rámec samotného preskúmania zákonnosti sankcie nahradil posúdenie Komisie svojim posúdením a v dôsledku toho zrušil, znížil alebo zvýšil uloženú pokutu alebo penále (rozsudky z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 63, a zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia, C-606/18 P, EU:C:2020:571, bod 96).
- 186 Na účely určenia výšky uloženej pokuty Všeobecnému súdu prináleží, aby posúdil okolnosti prejednávanej veci a druh predmetného porušenia. Tento postup podľa článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 predpokladá, že pre každý sankcionovaný podnik bude zohľadnená závažnosť predmetného porušenia, ako aj jeho dĺžka trvania, pričom je potrebné dodržať najmä zásady odôvodnenia, proporcionality, individualizácie sankcií a rovnosti zaobchádzania, pričom Všeobecný súd nie je viazaný indikatívnymi pravidlami, ktoré Komisia stanovila vo svojich usmerneniach (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. januára 2016, Galp Energía España a i./Komisia, C-603/13 P, EU:C:2016:38, body 89 a 90, a zo 16. júna 2022, Sony Optiarc a Sony Optiarc America/Komisia, C-698/19 P, EU:C:2022:480, body 173 a 174).

a) O návrhu na zníženie úrovne zvýšenia podľa bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút

- 187 Žalobkyne po prvé uvádzajú, že ukončili kartel MCAA a oznámili ho viac ako dvanásť rokov pred začiatkom predmetného porušenia, o ktoré ide v prejednávanej veci, po druhé, že porušenie spáchané v rámci uvedeného kartelu a porušenie, o ktoré ide v prejednávanej veci, majú odlišnú povahu, týkajú sa rôznych výrobkov a zahŕňali rôzne subjekty, po tretie, že tento kartel bol odhalený prostredníctvom ich interných opatrení na dosiahnutie súladu, po štvrté, že samotná Clariant GmbH sa nepodieľala na vytvorení a fungovaní toho istého kartelu, po piate, že predmetné protiprávne správanie vychádzalo zo skoršej legálnej spolupráce s ostatnými účastníkmi predmetného kartelu, po šieste, že porušenia týkajúce sa nákupných cien sú vo všeobecnosti menej spôsobilé vyvolať škodlivé účinky na hospodársku súťaž a najmä na spotrebiteľov, ako kartely v oblasti predaja a po siedme, že zvýšenie základnej sumy pokuty o 50 % z dôvodu opakovaného porušovania je neprimerané vo vzťahu k iným prípadom, v ktorých bolo uložené zvýšenie podľa rovnakej sadzby, takže prípad opakovaného porušovania bol oveľa závažnejší ako prípad opakovaného porušovania v prejednávanej veci.
- 188 V prvom rade treba konštatovať, že žalobkyne sa obmedzujú na zopakovanie okolností, ktoré už boli zdôraznené v rámci prvého žalobného dôvodu, s cieľom požiadať o zníženie pokuty. V súlade s judikatúrou citovanou v bode 50 vyššie sa však Všeobecný súd domnieva, že bez ohľadu na tieto okolnosti sa uloženie úrovne zvýšenia o 50 % nezdá neprimerané vzhľadom na relatívne krátky čas, ktorý uplynul medzi konštatovaním prvého porušenia článku 101 ZFEÚ v rozhodnutí týkajúcom sa kartelu MCAA a začiatkom porušenia toho istého článku, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie.
- 189 Ďalej tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého je úroveň zvýšenia o 50 % neprimeraná v porovnaní s inými prípadmi, v ktorých bolo zvýšenie s rovnakou sadzbou uplatnené na závažnejšie prípady opakovaného porušovania, nemôže viesť k zníženiu pokuty. V tejto súvislosti stačí uviesť, že žalobkyne v bode 60 repliky odkázali na 28 rozhodnutí, v ktorých Komisia uplatnila zvýšenie o 50 % v prípadoch prvého opakovaného porušovania, ako je to v prejednávanej veci.
- 190 Napokon tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého kartel v oblasti nákupov spôsobuje menšie škody riadnej hospodárskej súťaži ako kartel v oblasti predaja, nie je relevantnou okolnosťou na posúdenie, či je zvýšenie o 50 %, pokiaľ ide o opakované porušenie podľa bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút, primerané závažnosti spáchaného porušenia. V každom prípade treba v tejto súvislosti uviesť, že prvým príkladom kartelu uvedeným v článku 101 ods. 1 písm. a) ZFEÚ, ktorý je výslovne vyhlásený za nezlučiteľný s vnútorným trhom, je práve kartel, ktorý „priamo alebo nepriamo určuj[e] nákupné alebo predajné ceny alebo iné obchodné podmienky“. Postup, ktorý bol predmetom kartelu, t. j. koordinácia týkajúca sa určitej zložky ceny etylénu, je tak výslovne zakázaný článkom 101 ods. 1 ZFEÚ, pretože zahŕňa inherentné obmedzenia hospodárskej súťaže na vnútornom trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2019, Campine a Campine Recycling/Komisia, T-240/17, neuverejný, EU:T:2019:778, bod 297 a citovanú judikatúru).

b) O návrhu na zníženie úrovne zvýšenia podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút

- 191 Žalobkyne uvádzajú, že ekonomická analýza, ktorú poskytli Komisii v priebehu správneho konania, preukazuje, že predmetné správanie nemohlo mať žiadny významný vplyv na nákupnú cenu etylénu, a ďalej, že téza Komisie v rámci veci týkajúcej sa recyklácie automobilových batérií, podľa ktorej hodnota nákupov nepredstavuje vhodný základ pre základnú sumu pokuty, nie je v prejednávanej veci uplatniteľná.
- 192 Stačí však uviesť, že v súlade s judikatúrou citovanou v bode 125 vyššie nie je zvýšenie základnej sumy pokuty podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút podmienené predchádzajúcim preukázaním prípadných skutočných účinkov vytýkaného správania na trh, takže ekonomická analýza, ktorej cieľom je preukázať neexistenciu vplyvu vytýkaného správania na nákupnú cenu etylénu, nie je relevantná a nemôže viesť k zníženiu výšky pokuty. Ďalej uplatnenie úrovne zvýšenia o 10 % na nápravu nedokonalej povahy hodnoty nákupov, ktorá bola zohľadnená na účely výpočtu základnej sumy pokuty, sa nezdá byť neprimerané. Žalobkyne neuvádzajú žiadnu inú relevantnú skutočnosť, ktorá by mohla odôvodniť zníženie tejto úrovne.
- 193 Tretí žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.
- 194 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že návrhy na zníženie výšky pokuty sa musia zamietnuť, a preto sa musí žaloba zamietnuť v celom rozsahu.

B. O protinávru Komisie

- 195 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd v rámci výkonu svojej neobmedzenej súdnej právomoci zvýšil pokutu tým, že neposkytne výhodu vo forme zníženia o 10 % za spoluprácu žalobkýň počas správneho konania podľa bodu 32 oznámenia o urovaní.
- 196 Komisia tvrdí, že žalobkyne v rámci tejto žaloby spochybňujú výšku pokuty, ktorá však predstavuje podstatný prvok ich návrhu na urovanie a ktorá bola predmetom jednotného chápania.
- 197 Komisia v tejto súvislosti uvádza, že žalobkyne neodstúpili z konania o urovaní, hoci nesúhlasili s uplatnením bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Naopak, žalobkyne sa zaviazali pokračovať v konaní o urovaní tým, že predložili svoj návrh na urovanie a uznali, že oznámenie o výhradách náležite odráža obsah týchto návrhov.
- 198 Komisia dodáva, že práve existencia „jednotného chápania“ rozsahu prípadných výhrad a odhadu pravdepodobného rozpätia pokút, ktoré sa majú uložiť, ju vedie k tomu, aby vyzvala podnik k predloženiu návrhu na urovanie. Toto rozpätie musí byť zahrnuté do návrhov na urovanie. Podľa Komisie, ak výška pokuty uvedená v konečnom rozhodnutí neprekročí maximálnu výšku rozpätia, ktoré bolo predmetom rokovaní o návrhu na urovanie, treba konštatovať, že konečné rozhodnutie v tomto ohľade odráža návrh na urovanie.
- 199 Spochybnenie podstatného prvku návrhu na urovanie zo strany žalobkýň by pritom ohrozilo účel konania o urovaní.
- 200 Komisia v tejto súvislosti po prvé tvrdí, že konanie o urovaní je svojou povahou synalagmatické. Účastníci konania majú možnosť a dokonca povinnosť upozorniť na akúkoľvek prekážku, ktorá by bránila dospieť k jednotnému chápaniu. Podľa jej názoru bol postup, ktorý žalobkyne zvolili počas

správneho konania, čisto strategický a bol len prostriedkom na dosiahnutie zníženia výšky pokuty, aby následne mohli napadnúť rozhodnutie na základe tých istých skutočností, ktoré boli predmetom jednotného chápania, s cieľom dosiahnuť ďalšie zníženia zo strany súdu Únie.

- 201 Komisia po druhé tvrdí, že v prejednávanej veci už celkovo nedochádza k nárastu efektívnosti, ktorý sa sleduje v rámci konania o urovnaní. Cieľom konania o urovnaní je umožniť na jednej strane rýchlejšie riešenie prípadov týkajúcich sa kartelov a na druhej strane riešiť viac prípadov týkajúcich sa kartelov s rovnakými zdrojmi. Vzhľadom na to, že Komisia mobilizovala svoje zdroje tak na správnu, ako aj na súdnu fázu prejednávanej veci, čo viedlo k zvýšenému množstvu práce, nemôže riešiť väčší počet prípadov.
- 202 Hoci Komisia uznáva, že bolo v prospech veci, že žalobkyne nespochybnili niektoré skutočnosti súvisiace s ich zodpovednosťou a s porušením a že nepožiadali o prístup k dokumentom v spise, zdôrazňuje, že vynaložila ďalšie zdroje na zorganizovanie viacerých stretnutí s účastníkmi konania v súvislosti s oboma spornými zvýšeniami. Okrem toho neušetrila zdroje, pokiaľ ide o odôvodnenie a zdôvodnenie výpočtu výšky pokuty uvedené v oznámení o výhradách a v konečnom rozhodnutí.
- 203 Komisia zdôrazňuje, že nie je možné *a posteriori* kvantifikovať mieru spolupráce účastníka konania o urovnaní. Uvádza, že je pre ňu teda ťažké určiť, či by začala konanie o urovnaní, ak by spolupráca podnikov bola obmedzená alebo dokonca neexistovala, ale že bolo napriek tomu možné dosiahnuť určitý nárast efektívnosti.
- 204 Komisia po tretie uvádza, že Všeobecný súd v rozsudku z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia (T-236/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, EU:T:2004:118), pripustil, že výhodu vo forme zníženia pokuty na základe zhovievavosti možno odňať, a teda zvýšiť pokutu, ak sa zmení postoj žalobcu, a že žalobca po prvýkrát pred Všeobecným súdom spochybnuje skutočnosti, ktoré neboli spochybnené alebo ktoré boli uznané v priebehu správneho konania. Okrem uvedeného rozsudku Všeobecný súd v iných veciach v rámci svojej neobmedzenej súdnej právomoci skúmal, či treba zrušiť zníženie, ktoré účastníci sporu získali výmenou za ich spoluprácu počas správneho konania, aj keď neboli splnené podmienky na toto zrušenie.
- 205 Komisia sa po štvrté domnieva, že právo žalobkýň na súdne preskúmanie je v plnom rozsahu rešpektované. Podľa nej výkon tohto práva neznamena, že žaloba nemá nijaký vplyv na pokutu. Odňatie zníženia o 10 % dosiahnutého v rámci konania o urovnaní nepredstavuje sankciu voči žalobkyniam za uplatnenie ich práva na súdne preskúmanie, ale je len dôsledkom skutočnosti, že žalobkyne spochybnujú skutočnosti, ktoré uznali a potvrdili v priebehu správneho konania.
- 206 V dôsledku toho Komisia tvrdí, že treba odňať výhodu vo forme zníženia pokuty, ktorá bola žalobkyniam poskytnutá ako odmena ich za ich spoluprácu. Navrhuje teda, aby Všeobecný súd zvýšil pokutu uloženú žalobkyniam a stanovil jej výšku na 181 731 000 eur.
- 207 Žalobkyne popierajú tvrdenia Komisie.

1. Úvodné poznámky ku konaniu o urovnaní

- 208 Konanie o urovnaní bolo zavedené nariadením Komisie (ES) č. 622/2008 z 30. júna 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 773/2004, pokiaľ ide o vedenie konania o urovnaní v prípadoch kartelov (Ú. v. EÚ L 171, 2008, s. 3). Toto konanie bolo spresnené v oznámení o urovnaní.

- 209 Podľa odôvodnenia 4 nariadenia č. 622/2008 konanie o urovnaní umožňuje Komisii riešiť prípady kartelov rýchlejšie a účinnejšie. Cieľom tohto konania je teda zjednodušiť a zrýchliť správne konania, aby sa tak Komisii umožnilo riešiť viac vecí s rovnakými zdrojmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, bod 60).
- 210 Konanie o urovnaní v podstate predpokladá, že podniky, ktoré sú predmetom vyšetrovania, proti ktorým existujú dôkazy a ktoré si zvolí konanie o urovnaní, priznajú svoju účasť na porušení, za určitých podmienok sa vzdajú svojho práva na prístup k správne mu spisu a svojho práva byť vypočutý a súhlasia s tým, že im bude doručené oznámenie o výhradách a konečné rozhodnutie v dohodnutom úradnom jazyku Únie (oznámenie o urovnaní, bod 20). Okrem toho ak oznámenie o výhradách odráža návrhy uvedených podnikov na urovanie, uvedené podniky sú povinné odpovedať naň v stanovenej lehote, pričom potvrdia, že uvedené vyhlásenie zodpovedá obsahu ich návrhov na urovanie a že ich záväzok pokračovať v účasti na konaní o urovnaní teda nie je spochybnený (oznámenie o urovnaní, bod 26). Za to im Komisia môže znížiť výšku pokuty o 10 %, ktorá by im bola uložená na konci riadneho konania, a to pri uplatnení usmernení k metóde stanovovania pokút a oznámenia o spolupráci (oznámenie o urovnaní, body 30 až 33) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, body 61 až 62).
- 211 Z odôvodnenia 4 nariadenia č. 622/2008 a z odôvodnenia 5 oznámenia o urovnaní vyplýva, že Komisia musí zohľadňovať pravdepodobnosť dosiahnutia jednotného chápania so zúčastnenými stranami v súvislosti s rozsahom prípadných výhrad v primeranom časovom rámci s prihliadnutím na také faktory, akými sú napríklad počet zúčastnených strán, predvídateľné sporné stanoviská v súvislosti s rozdelením zodpovednosti a rozsah, v akom sa napádajú skutkové okolnosti. Z toho odôvodnenia tiež vyplýva, že Komisia môže zohľadniť aj iné faktory ako tie, ktoré sa týkajú možného nárastu efektívnosti, ako napríklad možnosť prijatia možného precedenčného rozhodnutia. Z toho vyplýva, že Komisia má rozsiahlu diskrečnú právomoc pri určovaní vecí, v ktorých je vhodné dosiahnuť dohodu o urovnaní (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, bod 64).
- 212 Konanie o urovnaní v podstate prebieha nasledujúcim spôsobom. Konanie iniciuje Komisia so súhlasom dotknutých podnikov (oznámenie o urovnaní, body 5, 6 a 11). Hneď po začatí konania sú podniky, voči ktorým sa vedie vyšetrovanie a ktoré sa zúčastňujú na konaní o urovnaní, informované Komisiou pri dvojstranných rozhovoroch o základných aspektoch, „ktoré zahŕňajú napríklad namietané skutočnosti, ich právnu kvalifikáciu, závažnosť a dobu trvania údajného kartelu, prisudzovanie zodpovednosti, odhadovaný rozsah pravdepodobných pokút a takisto dôkazy, na ktorých sú založené prípadné námietky“ (oznámenie o urovnaní, bod 16). Tento nástroj umožňuje stranám uviesť svoje stanovisko k výhradám, ktoré by Komisia mohla voči nim vzniesť, a rozhodnúť sa na základe získaných informácií, či budú s urovnaním súhlasiť alebo nie (oznámenie o urovnaní, bod 16) (pozri rozsudok z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, body 66 a 67).
- 213 Práve po poskytnutí týchto informácií majú dotknuté podniky možnosť zvoliť si konanie o urovnaní a predložiť návrh na urovanie. Tento návrh na urovanie musí okrem iného obsahovať jasné a jednoznačné uznanie zodpovednosti strán za porušenie, uvedenie maximálnej výšky pokút, ktoré strany očakávajú, že im Komisia uloží a ktoré by akceptovali v rámci konania o urovnaní, a potvrdenie, že nemajú v úmysle žiadať o prístup k spisu alebo o opätovné ústne vypočutie, pokiaľ oznámenie o výhradách a rozhodnutie Komisie neodrážajú ich návrh na urovanie (oznámenie o urovnaní, bod 20) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, bod 68).

- 214 V nadväznosti na toto uznanie zodpovednosti a na potvrdenie poskytnuté dotknutými podnikmi im Komisia doručí oznámenie o výhradách a následne prijme konečné rozhodnutie. Toto rozhodnutie sa v podstate zakladá na skutočnosti, že strany jednoznačne uznali svoju zodpovednosť, nepopreli oznámenie o výhradách a zachovali svoj záväzok dospieť k urovnaniu (oznámenie o urovnaní, body 23 až 28) (rozsudok z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, bod 69).
- 215 Pokiaľ sa dotknutý podnik nerozhodne pre urovanie, konanie vedúce ku konečnému rozhodnutiu je namiesto ustanovení upravujúcich konanie o urovnaní upravené všeobecnými ustanoveniami nariadenia č. 773/2004. Rovnako je to v prípade, že Komisia sa rozhodne ukončiť konanie o urovnaní (oznámenie o urovnaní, body 19, 27 a 29) (rozsudok z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, bod 70).
- 216 Konečné rozhodnutia prijaté v konaní o urovnaní podľa článkov 7 a 23 nariadenia č. 1/2003 podliehajú súdnemu preskúmaniu v súlade s článkom 263 ZFEÚ (oznámenie o urovnaní, bod 41).

2. O priebehu konania o urovnaní

- 217 Počas rokovaní medzi Komisiou a žalobkyňami, ktoré prebiehalo v období od 18. septembra 2018 do 29. októbra 2019, Komisia uviedla výhrady, ktoré voči nim zamýšľala vzniesť, ako aj svoj zámer zvýšiť pokutu podľa bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút, a to o 50 % a podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút o 10 %. Žalobkyne mohli predložiť svoje pripomienky.
- 218 Dňa 20. novembra 2019 žalobkyne predložili návrh na urovanie, v ktorom okrem iného uznali svoju zodpovednosť za svoju účasť na karteli, o ktorý ide v prejednávanej veci, a vyhlásili, že súhlasia s uložením pokuty v maximálnej výške 159 663 000 eur.
- 219 Komisia prijala oznámenie o výhradách, v ktorom najmä uviedla, že dôjde k zvýšeniam základnej sumy pokuty podľa bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, avšak bez toho, aby uviedla presné predpokladané úrovne zvýšenia. V odpovedi na uvedené oznámenie žalobkyne potvrdili, že toto oznámenie náležite odráža obsah ich návrhu na urovanie a že sú naďalej plne zaviazané pokračovať v konaní o urovnaní.

3. O dôvodnosti protinávrhu Komisie

- 220 Ako bolo pripomenuté v bode 185 vyššie, súd Únie je na základe svojej neobmedzenej právomoci oprávnený k tomu, aby nad rámec jednoduchého preskúmania zákonnosti sankcie zrušil, znížil alebo zvýšil uloženú pokutu alebo penále.
- 221 Hoci je výkon neobmedzenej súdnej právomoci najčastejšie požadovaný žalobcami v snahe dosiahnuť zníženie pokuty, nič nebráni tomu, aby Komisia takisto mohla nastoliť na súde Únie otázku výšky pokuty a navrhovať jej zvýšenie (rozsudok z 8. októbra 2008, Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik/Komisia, T-69/04, EU:T:2008:415, bod 244).
- 222 Hoci teda nie je vylúčené, aby Všeobecný súd na základe protinávrhu Komisie rozhodol o zvýšení pokuty, Komisia je však povinná preukázať, že požadované zvýšenie pokuty je primerané, najmä vzhľadom na skutočnosti a okolnosti, ktoré vyšli najavo v priebehu konania a o ktorých v čase prijatia svojho rozhodnutia nevedela. Treba však konštatovať, že Komisii sa nepodarilo preukázať, že takéto zvýšenie bolo v prejednávanej veci primerané.

- 223 Argumentácia Komisie týkajúca sa výhody vo výške 10 % za spoluprácu počas správneho konania totiž vychádza z nesprávneho predpokladu, že žalobkyne touto žalobou spochybňujú skutočnosti, ktoré uznali vo svojom návrhu na urovnanie alebo ktoré prijali počas uvedeného konania.
- 224 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že bod 16 oznámenia o urovnaní stanovuje, že počas rokovaní o urovnaní sú strany informované najmä o „odhadovanom rozpätí možných pokút“. Z bodu 17 uvedeného oznámenia vyplýva, že táto skutočnosť musí byť predmetom „jednotného chápania“ po dvojstranných rokovaníach predtým, ako Komisia poskytne podnikom lehotu na predloženie návrhu na urovnanie. Bod 20 tohto oznámenia stanovuje, že pokiaľ ide o výšku pokuty, návrhy na urovnania obsahujú „údaj o maximálnej výške pokút, ktoré strany očakávajú, že im Komisia uloží a ktoré by akceptovali v rámci konania o urovnaní“.
- 225 Od účastníkov konania o urovnaní sa teda nevyžaduje, aby na účely urovnania akceptovali konečnú výšku pokuty a všetky jej parametre, akými sú úpravy podľa bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, ale len pravdepodobné rozpätie alebo maximálnu sumu pokuty.
- 226 V prejednávanej veci, ako vyplýva z bodu 218 vyššie, žalobkyne vo svojom návrhu na urovnanie prijali len maximálnu výšku pokuty, ktorú im Komisia zamýšľala uložiť. Zvýšenia podľa bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút teda nepredstavovali podstatný prvok tohto návrhu. V dôsledku toho potvrdenie žalobkýň, že oznámenie o výhradách náležite odráža ich návrh na urovnanie, nemožno vykladať ako prijatie zvýšenia na základe uvedených bodov, a to tým skôr, že v uvedenom oznámení sa neuvádzali úrovne zvýšenia, ktoré Komisia zamýšľala uplatniť.
- 227 Tvrdenie Komisie, podľa ktorého maximálna výška pokuty zahŕňala zvýšenia predpokladané na základe bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, nemôže uspieť. Ako totiž správne tvrdia žalobkyne v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, skutočnosť, že vo svojom návrhu na urovnanie prijali maximálnu výšku pokuty, nemožno považovať za prijatie jej presnej konečnej výšky, metód jej výpočtu a odôvodnenia, z ktorého Komisia vychádzala pri stanovení tejto konečnej výšky.
- 228 V tejto súvislosti treba poznamenať, že v napadnutom rozhodnutí sa Komisia mohla rozhodnúť nezvýšiť pokutu na základe bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút alebo rozhodnúť o uplatnení nižších sadzieb zvýšenia, než aké boli napokon prijaté. Až po tom, čo sa žalobkyne oboznámili s napadnutým rozhodnutím, v ktorom Komisia rozhodla o konečnej výške pokuty v súlade s bodom 30 oznámenia o urovnaní, teda mohli účinne spochybniť parametre výpočtu tejto sumy až po oboznámení sa, ako uvádzajú v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania.
- 229 Navyše, ako uznáva samotná Komisia, treba pripomenúť, že dvojstranné rokovania o urovnaní neumožnili dospieť ku konsenzu medzi Komisiou a žalobkýňami, pokiaľ ide o zvýšenia uplatnené podľa bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Zo záverečných poznámok zo zápisnice z posledného rokovania o urovnaní z 29. októbra 2019 totiž vyplýva, že zástupca žalobkýň zopakoval svoj nesúhlas, pokiaľ ide o uplatnenie oboch vyššie uvedených bodov. Nemožno teda konštatovať, že tieto zvýšenia boli prijaté v rámci jednotného chápania medzi Komisiou a žalobkýňami.
- 230 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, zvýšenia pokuty uplatnené podľa bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút žalobkyne vo svojom návrhu na urovnanie výslovne neprijali a neboli predmetom jednotného chápania. Vzhľadom na to, že žalobkyne

v prejednávanej žalobe spochybňujú výšku pokuty, ktorá im bola uložená, z dôvodu nesprávneho uplatnenia uvedených bodov, Komisii sa nepodarilo preukázať, že by bolo odôvodnené nepriznať im výhodu vo forme zníženia o 10 % ako odmenu za ich spoluprácu počas správneho konania.

- 231 Ostatné tvrdenia uvádzané Komisiou nemôžu tento záver vyvrátiť.
- 232 Po prvé Komisia tvrdí, že žalobkyne nevystúpili z konania o urovnaní a neoznámili jej, že podľa nich nebolo možné dospieť k jednotnému chápaniu hoci boli povinné upozorniť na akúkoľvek prekážku, ktorá by bránila dospieť k takémuto porozumeniu. Domnieva sa, že prístup, ktorý zvolili žalobkyne počas správneho konania, bol čisto strategický a bol len prostriedkom na to, ako dosiahnuť zníženie výšky pokuty prostredníctvom spolupráce a následne sa pokúsiť dosiahnuť ďalšie zníženie na súde Únie.
- 233 Ako však vyplýva z bodu 225 vyššie, na účely urovnania sa od účastníkov konania o urovnaní nevyžaduje, aby súhlasili s konečnou výškou pokuty a so všetkými jej parametrami, akými sú úpravy podľa bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, aby mohli pristúpiť k urovnaniu. Okrem toho stačí uviesť, ako bolo uvedené v bode 229 vyššie, že žalobkyne vyjadrili svoj nesúhlas s uplatnením bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút počas dvojstranných rokovaní, takže na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, žalobkyne ju neuviedli do omylu.
- 234 Okrem toho treba pripomenúť, že ako bolo uvedené v bode 211 vyššie, podľa bodu 5 oznámenia o urovnaní Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy pri identifikovaní prípadov, ktoré by boli vhodné na preskúmanie záujmu strán zúčastniť sa na rokovaníach o urovnaní, pri rozhodovaní o začatí týchto rokovaní alebo o ich ukončení alebo o dosiahnutí konečnej dohody o urovnaní v danej veci. Komisia sa preto môže kedykoľvek v priebehu konania rozhodnúť ukončiť rokovania o urovnaní. V prejednávanej veci nepovažovala za vhodné ukončiť rokovania, hoci vedela o nezhode žalobkýň, pokiaľ ide o uplatnenie bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút.
- 235 Komisia po druhé tvrdí, že už celkovo nedochádza k nárastu efektívnosti, o ktorý sa usiluje v rámci konania o urovnaní.
- 236 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom konania o urovnaní je umožniť Komisii rýchlejšie a účinnejšie riešiť prípady kartelov, a tým jej umožniť riešiť viac prípadov s rovnakými zdrojmi (pozri bod 209 vyššie).
- 237 Ako však uznáva Komisia, vďaka pokračovaniu v konaní o urovnaní so žalobkyňami dosiahla nárastu procesnej efektívnosti. V tejto súvislosti na jednej strane mohla vypracovať zjednodušenú verziu oznámenia o výhradách a napadnutého rozhodnutia v jedinom jazyku. Na druhej strane nebola povinná vyhotoviť verziu uvedeného oznámenia, ktorá nemá dôverný charakter, zorganizovať vypočutie ani zabezpečiť žalobkyniam prístup k spisu. Získala teda prospech z nárastu procesnej efektívnosti, ktorý, ako správne uvádzajú žalobkyne, zostáva zachovaný bez ohľadu na podanie prejednávanej žaloby.
- 238 Pokiaľ ide o mobilizáciu ďalších zdrojov na zorganizovanie stretnutí s účastníkmi rokovaní o oboch sporných zvýšeníach, treba ju považovať za mobilizáciu zdrojov, ktorá je vlastná konaniu o urovnaní.

- 239 Okrem toho nemožnosť vyčíslieť *a posteriori* prospech, ktorý môže alebo nemusí byť zachovaný v priebehu správneho konania, nie je relevantná. Z bodu 17 oznámenia o urovnaní vyplýva, že Komisia vyzve podnik, aby predložil návrh na urovanie len vtedy, ak „sa *a priori* vzhľadom na celkový dosiahnutý pokrok domnieva, že toto konanie bude účinnejšie“. Musí teda *a priori* posúdiť účinnosť konania vzhľadom na rokovania začaté s jeho účastníkmi a na tomto základe rozhodnúť, či bude v rámci svojej voľnej úvahy pokračovať v konaní o urovnaní, alebo nie.
- 240 Komisia po tretie tvrdí, že hoci uznáva právo žalobkyní podať žalobu proti napadnutému rozhodnutiu, výkon tohto práva neznamená, že žaloba nemá nijaký vplyv na pokutu. Odkazuje najmä na rozsudok z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia (T-236/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, EU:T:2004:118), vydaný v súvislosti so znížením pokuty na základe oznámenia Komisie o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4), v ktorom sa Všeobecný súd domnieval, že takéto zníženie mohlo byť žalobkyni odňaté.
- 241 V rozsudku citovanom v bode 240 vyššie síce Všeobecný súd potvrdil záver o zvýšení pokuty uloženej Komisii, pričom uviedol, že Komisia bola proti akémukoľvek očakávaniu, ktoré mohla odôvodnene mať na základe objektívnej spolupráce žalobkyne počas správneho konania, povinná pripraviť a predložiť pred Všeobecným súdom obhajobu zameranú na spochybnenie skutočností týkajúcich sa protiprávneho konania, o ktorých sa správne domnievala, že ich už žalobkyňa nebude spochybňovať.
- 242 Stačí však uviesť, že v prejednávanej veci žalobkyne spochybňujú zvýšenia uplatnené podľa bodov 28 a 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, ktoré neboli zahrnuté do ich návrhu na urovanie a s ktorými počas správneho konania nesúhlasili. Komisia teda nemohla vychádzať z predpokladu, že ich už v rámci žaloby nebudú spochybňovať.
- 243 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že protinávrh Komisie treba zamietnuť.

IV. O trovách

- 244 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Na základe článku 134 ods. 3 toho istého rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka.
- 245 V prejednávanej veci žalobkyne nemali úspech vo svojich žalobných dôvodoch a Komisia nemala úspech vo svojom protinávru. Keďže na základe protinávru sa pokuty mali zvýšiť len v malom rozsahu, treba konštatovať, že žalobkyne nemali úspech v podstatnej časti svojich návrhov a žalobných dôvodov. Za daných okolností je opodstatnené rozhodnúť, že žalobkyne znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť 90 % trov konania Komisie a že Komisia znáša 10 % svojich vlastných trov konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Protinávrh Európskej komisie sa zamieta.**
- 3. Clariant AG a Clariant International AG znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť 90 % trov konania, ktoré vznikli Komisii.**
- 4. Komisia znáša 10 % svojich vlastných trov konania.**

van der Woude

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Kingston

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. októbra 2023.

Podpisy

Obsah

I.	Okolnosti predchádzajúce sporu	2
A.	Správne konanie	2
B.	Napadnuté rozhodnutie	3
1.	Opis porušenia	3
2.	Výpočet výšky pokuty uloženej žalobkyniam	4
II.	Návrhy účastníkov konania	5
III.	Právny stav	5
A.	O návrhoch na zrušenie a zníženie výšky pokuty	5
1.	O prvom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nesprávne zvýšila základnú sumu pokuty na základe bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút	6
a)	O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia neuplatnila svoju voľnú úvahu	6
b)	O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nesprávnej kvalifikácii, že sa žalobkyne dopustili opakovaného porušovania	10
1)	O prvej výhrade týkajúcej sa neexistencie podobnosti medzi porušením spáchaným v rámci kartelu MCAA a porušením posudzovaným v prejednávanej veci	10
2)	O druhej výhrade týkajúcej sa časového úseku, ktorý uplynul medzi spáchaním oboch porušení	11
3)	O tretej výhrade týkajúcej sa neuloženia skoršej peňažnej sankcie	13
4)	O štvrtej výhrade týkajúcej sa nezohľadnenia ďalších okolností	14
c)	O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nedostatku odôvodnenia	14
2.	O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nesprávne zvýšila základnú sumu pokuty podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút	15
a)	O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia neuplatnila svoju voľnú úvahu	16
b)	O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na nesprávnom uplatnení zvýšenia podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút	19
1)	O prvej výhrade založenej na skutočnosti, že hodnota nákupov nevychádza z podhodnotenia hospodárskeho významu porušenia v prejednávanej veci	19

2) O druhej výhrade založenej na tom, že zvýšenie pokuty nebolo potrebné na zabezpečenie odstrašujúceho účinku	20
3) O tretej výhrade založenej na skutočnosti, že zvýšenie uplatnené na všetky kartely v oblasti nákupov by viedlo k systematickému nadmernému odstrašujúcemu účinku	21
4) O štvrtej výhrade založenej na irelevantnosti rozhodnutia o recyklácii automobilových batérií z dôvodu, že predmetný kartel sa týkal nevýznamnej zložky ceny	22
5) O piatej výhrade založenej na tom, že potenciálne zisky z kartelov v oblasti nákupov sú menej významné ako potenciálne zisky z kartelov v oblasti predaja	23
c) O tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia	23
3. O treťom žalobnom dôvode založenom na neprimeranosti výšky pokuty	26
a) O návrhu na zníženie úrovne zvýšenia podľa bodu 28 usmernení k metóde stanovovania pokút	27
b) O návrhu na zníženie úrovne zvýšenia podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút	28
B. O protinávrhu Komisie	28
1. Úvodné poznámky ku konaniu o urovnaní	29
2. O priebehu konania o urovnaní	31
3. O dôvodnosti protinávrhu Komisie	31
IV. O trovách	34